

Edebiyat Defteri

Ahmet Ali CANBAZ

-Yazıları-

Oluřturulma Tarihi:
8 Şubat 2021 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

VOLKAN AYDIN - Acı kaybımız

Acı kaybımız, nasıl nerden başlasam, kelimeler kifayetsiz, cümleler yetersiz.

Uzun yıllar beraber çalıştığımız, kendisine maddi, manevi çok şey borçlu olduğumuz, Müdürümüz, kardeşimiz, iş arkadaşımız,"VOLKAN AYDIN" beyefendiyi, 2012 de, ebedi âleme uğurlamanın verdiği derin üzüntünün içerisindeyiz.

Ayrılık, hele ölüm, bu dünyada yaşanması en zor, ama her insanın muhakkak yaşadığı veya yaşayacağı sahnelerden biridir.

Ölüm haberini alırsın, öyle bir ruh haline bürünürsün ki, anlatamaz boğazına düğümlenen kelimelerin ağırlığı altında boğulacak gibi olursun. Bazen de hıçkırıklara boğulursun. Hele birde ebedi kavuşamama, hepten yıkar tüm ümitlerini, Ama kadere karşı koyamazsın.

KADER BEYAZ KÂĞIDA SÜTLE YAZILMIŞ YAZI, KOLAYSA AYIR BEYAZDAN BEYAZI. N.Fazıl

Gözyaşı ve veda sözleriyle biran önce atlatılmak istenir bu sahne. Bazen de dillerin konuşamadığı, sadece gözler ve gönüllerin konuştuğu biran olur ayrılık.

Nice türküler yakılmış, nice şiirler yazılmış, nice nadide eserler ortaya konulmuştur ayrılık üzerine. Bu eserlerin sahipleri de bu anı yaşayarak yazmışlardır. Kimisi ayrılığı, bir çaresizlik olarak görmüş, eserlerine de bunu yansıtmıştır:

"Yakar kor ateş gibi,
Ölüm yokluktan beter izi,
Ayrılık yok merhemi,
Ayrılık, Ah, o ayrılık"..

O dost iklimlerinde hayat felsefesi kuvvetli, derin düşünce hissiyatına sahip gönül kırmayı bilmeyen, incinse de incitme den meseleleri çözmeyi bilen bir hakikat eriydi.

"Mata Aşşap Otomotiv in var olmasında, olmazsa olmazlarındandı. "

Dövene elsiz, kötü söze dilsiz, kovarlarsa gönülsüz gideriz, diyebilen, sevgiden dem vuran bir muhabbet fedaisi idi.

"Gerçek dostlar yıldızlara benzerler. Karanlık çökünce ilk onlar gözüdürler." demiş Napolyon. Bazen dostluklar, kardeşliğin bile önüne geçebilecek kadar güçlü olabilir. Gerçek dostluklar da işte böylesine sağlam temeller üzerine kurulmalıdır.

Dostlar, hatalı gördükleri hususlarda birbirlerini uyarmalı ve daha çok hata işlemekten caydırmaya çalışmalıdır. Dostluklar vefa ile güçlenir ve taçlanırlar.

Dostluk, insanların sahip oldukları en yüce duygudur. İnsanlar arasındaki en büyük güven kaynağıdır. Ancak önemli ve vazgeçilmez kuralları vardır.

Dostluk; karşılıklı özveri ister, ikiyüzlülüğü sevmez ve yalanı bağışlamaz. "Eğer herkes dost sandığı kimselerin bir de kendi arkasından söylemiş olduklarını duysaydı, dünyada dost kalmazdı." demiş. (Blaise Pascal)

Dostluk, zamana dayalı olarak güç oluşan bir değerdir. Gerçek dostluklarda vefa, saygı, özveri ve sevgi vardır. Dostluklar arasında hiçbir şekilde çıkar ilişkisi bulunmamalıdır.(irem)

Bizi fabrika olarak birbirimize bağlayan volkan beyden aldığımız, dost, arkadaş sıcaklığı ve pozitif enerji, onun bize aktardığı sıcaklığın yansımalarından ibaretti. Başarımızın en önemli faktörlerinden birisiydi.

Ben şahsen ölümün yokluk olmadığına inanan iman edenlerdenim. Ebedi hayatta tekrar sevdiklerimizle bir araya geleceğimize, bu yarım kalan sevgi, dostluk ve kulluğun hakiki vuslat'ına Ahiret te ereceğimize inanıyorum.

Ölüm de böyledir işte... Dünyaya alışırınız, iyice bağlanırsınız, sonra birden ayrılık vakti gelir çatar. Ne oldum demeye kalmaz, bulursunuz kendinizi buz gibi toprakta. İşin kötü tarafı sevdiklerinize veda bile edemezsiniz.

Öyleyse gelin biz, fani olanlara değil, faninin ardında ebedi olana bağlanalım. İşte o zaman ayrılık da, ölüm de kolay gelir bizlere. Bu dünyayı yaşanır kılalım.

Bu vesileyle hakikat âlemine irtihal eden VOLKAN AYDIN Bey'e ölüm yıldönümünde, Cenâb-ı Allah'tan rahmet ve mağfiret, yakınlarına, dostlarına ve Mata Otomotiv çalışma arkadaşlarına sabr-ı cemil dilerim.

Ahmet Ali Canbaz [italik]

DUA NEDİR

“Duanız olmasa ne ehemmiyetiniz var.”(furkan 25/77)

Şu mübarek günlerde ve dünyanın değişik coğrafyalarında açlık,susuzluk ve sefalet icerisinde inleyen insanları gördükçe duaya ne kadar muhtaç olduğumuzu anlamamak mümkün değildir..

Duayı,ruhun Allah’a yükselişi şeklinde de tarif etmek mümkündür. Hakikaten dua,insanın görünmez bir varlıkla,mevcudatın yaratıcısıyla,hepimizin kurtarıcısı ve hamisiyle fikren ve hissen münasebete geçmek için yapılan gayreti temsil eder.

Ezberlenmiş basit formüllerden uzak olan gercek, dua şuurunun Allah (cc) düşüncesiyle kendinden geçtiği esrarlı bir haldir.

Bu hal,akli ve zihni cinsten değildir.Tıpkı,hiçbir kitapi bilgiye dayanmayan güzellik ve aşk gibi..

Basit ve sade insanlar,Allah’ı güneşin harareti ve bir çiçegin kokusu gibi tabii olarak hissederler.

Fakat sevmeyi bilene çok yakın olan Allah,akli ile anlamak isteyenede o kadar uzaktır,gizlidir.

O’nu anlamak icabettiği zaman,söz ve fikir aciz kalır.İşte bunun icindirki,dua en yüksek ifadesiyle,zekanın karanlık gecesine doğru atılan bir aşk hamlesinde bulunmaktadır.

Muhtaç olduğumuz her şeyi Allah’tan dilemek, tamamıyla meşru bir harekettir.Bazı ihtiras gayri meşru isteklerde bulunmak ise, insanlık ve kulluk dışı insanın mahfına sebep felaketlerdir.

Dua,bir alışkanlık gelmek şartıyla karaktere,tesir eder. O halde sık sık dua etmek lazımdır.Bir zat”Nefes aldığından daha çok Allah’ı düşün.” der.

Dua, kalitesine şiddet ve kuvvetine,frakansına göre ruh ve beden üzerinde tesir yapar. Dua, alışkanlık haline geldiği ve yanık olduğu zaman tesiri çok berraklaşır.. Hülasa dua eden insan Allah’a ulaşır.

Cüneydi bağdadi hz leri şöyle da ederdi.

Allah’ım!senden sana ait olanı istiyorum.

Allah’ım!senin hoşuna gitmeyen şeyleri yapmaktan sana sığınıyorum.

Allah’ım! Özün sözünü,temizin, temizini senin vereceğin şerefi istiyorum.

Allah’ım!senden rızana uygun olanı istiyorum.

Allah’ım! Seni unutanların unutmasına yol acan meşğuliyeti verme.

Allah’ım!Beni,sadece seni sevdiği için anan,ibadeti ile hiçbir menfaat ummayan kullarından eyle.

Allah’ım! kalbimi senden gelen bir sevinçle doldur,dilimi senin zikirle arıt,azalarımı senin iyi bulduğun hoşnut olduğun işlerde çalıştır.

Allah’ım! kalbimde senin hatırandan gayri tüm iz,hatıra,zikir ve intibaaları yok et..

Hayır dualarınızı eksik etmeyin.

Ahmet Ali Canbaz

12 EYLÜL DARBESİ

“En kö-tü demokrasi en iyi darbeden daha iyidir.”

Kenan Evren ‘nin, 1982 senesinde 62/2 Tertip Askerlik döne-mimde, Ankara kara kuvvetleri, ikinci mu-hafız alayında ve Et-imesgut’ta askeri el-biselerin manken kon-umunda tanıtımını ya-ptığımız zaman dilim-inde, Hem generalliği hem de cumhurbaşka-nlığı döneminde, bir-çok kereler denetlem-elerine ve ziyaretle-rine denk geldik.

Askerlikteki konumuz nedeniyle daha yakından ve derinden tanıma imkanı bulduk.

O dönem asık sur-atlı, katı, aşırı ci-ddi, asla af etmeyen bir sima ve görünüşe sahipti. Askerlik dönemimiz müddetince verilen brifing ler-de en çok tarikat, mezhep ve meşreplere karşı, kendi inançla-rına göre ters oldu-ğ-unu düşündüğü bu değ-erleri küçümserken, kendine göre de bir din anlayışını toplu-ma empoze ettirmeye çalışıyordu.

Benimde annem bab-am hacı veya benim kalbim temiz, gibi sö-zler o zaman ağzından en çok çıkan medya-ya yansıyan sözleriy-di. Yani insan hem içkisini içmeli kadeh tokuşturmalı, hem de akılına geldikçe, kafası estikçe yapab-ildiği kadar ibadet yapmalı anlayışı ort-aya koyuyordu.

Bizde darbe döne-lerinin esintilerind-en nasibimizi aldık, hatta yasak denilen el konulan, okunması darbecilerce yasak olan önemli kitapla-rımı gömdüğümü, bir daha da onlara ulaşa-madığımı kitapsever birisi olarak üzüntü-yle hatırlamaktayım.

-12 Eylül darbesinin hemen ertesinde de, akan kanın bıçak gibi birden kesildiğini gördüm. Madem bu ka-dar kolaydı, neden önlem alınmamıştı bunu da hep düşündüm.

Dinde reform yap-ılmalı anlayışı da o darbe dönemlerinden kalma bir anlayış olarak günümüze kadar gelmiştir. Sırf kar-şı fikirlerinden dol-ay bazı âlimler! Ad-ıyaman şeyhi olarak bilinen sultan Muham-med Raşit, Vaiz Timur taş hoca efendiler, diyar -diyar sürgün edilmiş veya ceza evlerinde başlarına gelmedik felaket kalm-amıştır.

Buna ragmen bu günün darbecisi, o dönemden beri üzerine yatırım yapılan FETÖ elebaşı Gülene dokunulmamış, onun dal Budak salmasında zemin hazırlanmıştır.

Devletin devamı ve selameti açısından diyerek, bir sağdan bir soldan gençleri asarak denge sağlad-ıklarını da ezilmede-n, üzülmeyen söyleyen darbecilerden oldu-ğ-unu herkes bilmekte-dir.

12 Eylül darbesi-nden sağ, sol, orta, sanatçı, yazar, düş-ünür bütün katmanlar nasibini almış, ülk-enin önemli beyinleri yurtdışına sürgüne gönderilmiş, birçoğu da hapishanelerde yıllarca çürümeye te-rk edilmişlerdir.

Gelin do-stlar hep beraber da-rbelere kafa yoralım.

28 Şubat dönemin-de meşhur medyamız Erbakan hocaya atıfta bulunarak önüne kon-an yaptırımları terl-eyerek paşa-paşa im-zaladı diye manşet atanlar vardı.

Yine o dönem askeri garniz-onlara koşarak gidip görev almak isteyen siyasiler, medya pa-tronları, yargı mens-upları vardı.

Daha ki-mler yaktuki?

Ne ol-du da bu darbe istek-çileri o gün yaptıkl-arını unuttular? Bir yandan askeri göre-ve davet edenler, öb-ür taraftan da ünive-rsitelerde ikna odal-arında başörtülü avı-na çıkıp gençleri fi-şleyenler vardı.

Bu günde aynı çevrelerin darbe, darbeci ve terör olaylarını desteklediklerini görüyoruz.

Dün başbakan mend-eresi asanları alkış-layan bu günün aydın-ları, 27 Mayıs darbelerini acık acık destekleyenler 15 Temmuz darbesindedey aynı yolu takip etmektedirler.

Bu günkü yargılanmaları, sulandırınlar, adalet arayanlar 12 Eylül darbesi tahribatını görmezden gelmektedirler.

- Bir milyon 683 bin kişi fişlendi, bir milyona yakın kişi gözaltına alındı.

- 210 bin davada 230 bin kişi yargılandı.

- 517 kişiye idam ce-zası verildi. 50 kişi asıldı.

- 71 bin kişi irtica ve komünizm propaga-ndası suçlamasıyla, 98 bin 404 kişi örgüt üyesi olmak suçund-an yargılandı.

- 50 binin üzerinde kişi sakıncalı olduğu için işten atıldı. 14 bin kişi yurttaş-lıktan çıkarıldı. 30 bin kişi siyasi mül-teci

olarak yurtdışı-na gitti.

- Yaklaşık 300 kişi gözaltındayken öldür-üldü. 171 kişi işken-ceden öldü.

- 937 film sakıncalı bulunduğu için yasa-landı. 23 bin 677 derneğin faaliyeti du-rduruldu.

- 3 bin 854 öğretmen, 120 öğretim üyesi ve 47 hâkimin işine son verildi. 400 gaz-eteci için toplam 4 bin yıl hapis cezası istendi.

Gazetecilere 3 bin 315 yıl 6 ay hapis ce-zası verildi. 31 gaz-eteci cezaevine gird-i. 300 gazeteci sald-ırıya uğradı.

-3 gazeteci silahla öldürüldü. Gazeteler 300 gün yayın yapama-dı. 13 büyük gazete için 303 dava açıldı.

- Cezaevlerinde 299 kişi yaşamını yitird-i. Kaynak: Sabah

Kısacası senin dar-becin kötü, benimki iyi düşüncesiyle bu günlere geldik. Onun için mısırdaiki darb-eye darbe diyemeyen çevreler, Suriye'deki zalim yönetimi kın-ayamayanların, FETÖ darbesini görmezden gelmeleride onlarca normaldir.

Her şeye rağmen, 15 Temmuz darbesinde canını ortaya koyan halk manzaraları karşısında, inanıyorum ki Türkiy-e'de darbe yapmak is-teyenler bin defa düşü-ndüreceklerdir.

Kimden, nerden, hangi makam, kişi ve kuruluşlardan gelirse gelsin, tüm darbel-ere karşıyız. Unutma-yalım!

Darbeler ne romaya ne sezara yaramamıştır,

"En kötü hukuk nizamı, en iyi iht-ilâlden iyidir" "

MERHABA

Çok ilginç bir o kad--ar da hoş ve sıcak bir anlamı vardır. “-merhaba”asında fars-ça köken-li olup “be-nden size zarar gelm-ez” anlamına geliyor. Çok hoş değil mi? Bunu öğrendikten son-ra karşımızdaki insa-na merhaba demek daha bir anlamlı olur.

Anadolu’da birçok bö--lgede devam eden bir gelenek vardır Bir topluluğa gireriz Se-lamünaleyküm deriz Aleyküm selâm derler Oturduğumuzda orada-ki-ler tek tek Merha-ba derler Az önce se-lam vermiştik ya ner-eden çıktı bu diye düşü-nürüz. Merhaba’n-ın anlamını öğrendiğ-imiz-de bütün taşlar yeri-ne oturur

- “MERHABA”, an-lam olarak, Aramı-zda yerin var.
- Benim tarafım--dan da kabulsün kab-ul edildin demektir

Merhaba; yaşam bizle--rden aldığıın sevinç-l-eri nasıl geri ala-bi-liriz senden. Yaş-amak için sımsıkı sa-rıl-acak bir hayat arkad-aş’ı buldunsa ne mut-lu sana. Yaşam-ak için bir nedenin varsa hayata tutunab-ildiğin kadar hayall-erinle yaşa.

Garip gelecek ama ben hep bulunduğum yer--deyim memleketimdey-i-m. Hayallerim var me-mleketimde bana bizl-ere emanet edilen se-vdalarımız var. Ben böyle seviyorum kend-imi böyle kabul etmi-şim yaşamı ka-derciyim beklide. Yu-karısı yok belki baş-aramadım merdivenler-den çık-mayı olduğum yerdeyi-m.

İnsanları dost bilir sırtlarına çıkmaya birilerini ezmeye ben tahammül edemedim. Eşitlik ve adalet insanın içindedir çev--rende bulamamak üzü-y-or insan olarak be-ni. Merhaba yaşam ne-re-sindeyiz yaşamın, siz neresindesiniz dos-tlar. Umduğunuzu bul-dunuz mu dostum ben hala bulamadım adil olanı adalet bi-leni umarım siz bulm-uşsun-uzdur.

Umutlara merhaba,
Yaşamda aranan ‘dost-’a’ ‘umuda’ ‘se-vgiy-e’ merhaba,
Yaşamda kaybolan hay--allerimizi bulmak um-uduyla ‘yaşama’ me-rhaba,
Acının ardından gelen sevince merhaba,
Yağmurun ardından ge--len güneşe merhaba,
Gidene güle güle, ge--lene merhaba,
Kışın ardından gelen bahara, yaza merhab--a,
Yeni doğan günün güz--elliğine merhaba,
Her sevincin içindeki coşkuya merhaba,
Karanlıktan çıkan ış--ığa merhaba,
Yeni gelen sevgilere merhaba,
Yeniden hayat bulan duygulara merhaba,
Merhaba hayat, Merha--ba dünya, sana da me-rhaba.
Güzel ve özel insan rahmetlik abim, T. H Erdoğan anısına.

Köyüm KANLICA'ma Hasretim

Ben köyümden uzaklarda ama o hep hayalimde, hep anılarımin en tepesinde, bazen yollar geçit vermese gidemesem de, Dede diyarı sılayı arzulayıp yalnızca uzaktan havasını soluklamaya çalışırım. Üful- üful burnuma, ta uzaklardan gelir, çimen kokusu.

Çiğdem'in karlara meydan okuyan buğulu duruşu, hele kekiğinin deva sunan içimi, dertlere dermandır papatyası. Başka güzeldir köyümün her bir yanı.

Yıllara yorgun düşmüş binaları, zamana meydan okuyan üç beş asırlıklı gibi birikimli yaşlıları, Öksüz, mahzun, Gönüller, yıkık, dökük, baykuşlara terk edilmiş sanki Her bir yanı!!

Kuşların bile nameleri hüzün yüklü, unutmuşlar o eski cıvı-cıvı neşeli ötüşleri. Rüzgâr yönünü değiştirmiş esmez olmuş, her tarafa karabasan misali sahipsiz yılan, cayan gibi mahlûklar dolmuş.

Ah etsem de sesim gitmez,
Tükenmişim gücüm yetmez.
Sanki öldüm ocak tütmez,
Viran oldu gönül bağım.

Farkında olsam da, olmasam da, bende köyüm gibi, yenik düştüm gecen yıllara, sanki asır olmuş seneler! Acı, tatlısıyla yılların yorduğu zihnimde.

Benim geçmişim bu köyde hiç yaşanmamış gibi her şey sisli, puslu. Bizi, bir-bir terk edip giderlerken sevdiklerimiz, haber bile vermeden onlarda mazi oldu göçüverdiler habersiz hepsi.

Kötü bir gidiş gibiydin, sessizce terk ettin,
Bir daha dönüp bakmamasına ardına,
Tüm özlemleri Ahiret yurduna saklar gibiydin.
Bir elveda bile demedin tüm tanışlarına.

Haykırmak isterim, içimin burukluğunda saklanan, bebeklik, çocukluk ve gençliğimi, içinde alıkoyan anılarımi. Her geçen gün teslim bayrağını çekmişim ben de, benden öncekiler gibi, Teknoloji, iletişim araçları içinde harcamışım tüm güzel değerlerimi. Boşa geçmiş ömrüm bir hiç gibi. Yaşım kemale ermiş, hiç yaşanmamış sonlardayım sanki şimdi.

Ne eski insanlar kalmış aramızda, nede onların bıraktığı üstün değerler. Onlarla beraber, Biz kıymet, değer bilmeyenleri hep terk etmiş güzellik adına ne varsa, bir-bir.!

Bunaliyorum beldeler bana yabancı, şehirler sıkıyor bedenimi sanki modern cezaevi. Dost, ahbap sandıklarım çıkar peşinde koşan birer Ümit taciri. Dayanamıyorum! Acılar yaralıyor, parçalıyor, dağlıyor yüreğimi. Sürüklüyor beni de meçhul sonuçlara, " Mazi' yi " özlüyorum işte o anda.!

Şimdi hasret şarkılarıyla avunuyorum. Vatan hainlerini, memleket düşmanlarını, milletini bölüp satanları da anlayamıyorum. Her nimetten istifade edipte, miras yedi ecdat düşmanlarını da, bu hale gelişimizi de kavrayamıyorum, Çok yabancılık çekiyorum..

Rahmetlik Ahmet dedemi, Ali dedemi istiyorum. Rahmetlik kırhacı babamı düdük.çalarken, anamı seçdade dua ederken görmek istiyorum.

Nerede ders aldığım hocalarım? Çoğu hakikat âlemine gitmiş yaren, dost, arkadaşlarım.? Yalnızlık dokunuyor bana! sanki buralarda, bu mekânlarda yabancıyım.

"Anlamıyorlar ki, bu eski kafalı beni, ben nasıl anlayayım bu acayip zamane nesli"?

Kalbi güzel, sinesi herkese açık, ikramı bol, eski komşuları, dostlar, akrabaları, arıyorum, soruyorum. nafile, hepsi dua bekliyorlar kapristanda bizden.

Eskiden olduğu gibi, semaver çayı içmek istiyorum. Harmanda öküzlerle ekinleri dövmek, Zühre ebenin elma ağacına tırmanıp kovalanmak istiyorum. Yaylalarda koyun, kuzu peşinde koşmak, sarıkız tepelerine tırmanıp köyümü, "kanlıca mı " seyretmek istiyorum.

Çok şeyler mi istiyorum? Biliyorum ki boşa kürek çekiyor, hayallerde geçmişimi arıyorum. Bazen sevindiğim, bazen de, nedamet duyduğum, Ne bende ben kaldı eskisi gibi koşacak, nede bedenimde can kaldı bu bedeni taşıyabilecek. Hoş bir seda geçmişte kalan sisli, puslu unutulmaya yön tutmuş anılar.

"Aman Allah'ım! Ne zalimce davranmışım, bitmeyecek zannettiğim koca bir ömrü, içinde anılarla en sevdiğim

ecdadımla beraber, eski bir bohça gibi anlaşılmazlar içine sarmışım. Yalnız, öksüz, gurbet ellerde, iş işten geçince uyanmışım."

İşte o görünen köy benim köyüm, gitmesem de gelmesem de, Her yerde izlerim var. DNA mın yazıldığı, kaderimin bana kazasını yaşattığı köyüm.! Şimdi utanmadan ondan pay istiyorum, Yetmez gibi birde, kara toprağının yatağım olmasını diliyorum.!

Haykırmak istiyorum cümle âleme artık sesimde çıkmıyor. Ağzı olsa da anlatsa mazinin içinde yer tutan anıları şu beldeler, misafir ağırlayan odalar. Çatışı uçmuş sıvasız binalar, yaşımla yaşıt cemaate hasret camimiz, uzaktan bizi seyreden harman yerleri.

Güz geldi bozulmuş bostandan başak yapalım,
Bir meydan ateşi yakıp külüne patates atalım,
Soğanı da tuz biber ile yanında katık yapalım,
Biz yine elli yıl evvelki yaşama dönelim gardaş.

Ben, Çankırı'mı, Kanlıca 'mı, köyümü istiyorum! Can pınarından kana- kana su içmek,, (izin verirlerse) eski evimin bahçesinde, teneşirde, köyümün soğuk sularıyla gasledilmek, baba yadigârı tanıdık simaların omuzlarında dualarla, köyümün Mezarlığında, merhum Baba'mın, Anam'ın yanına defin olunmak istiyorum...

<http://www.cerkesvuslathaber.com/mobil/kose-yazisi/426/koyum-kanlicama-hasretim.html>

HASAN ŞAHİN (Vefat)

Hasan Şahin! Henüz bir kaç yıllık evli genç bir kardeşimizdi. Aynı iş yerinde yaklaşık 5 yıl çalıştık, kendinide orada tanıma imkanım olmuştu.

Fabrika ortamında çalıştığımız için, neredeyse evimizden daha çok fabrika ortamında kalıyorduk. Buda beraber çalıştığımız insanları daha iyi tanışmamıza vesile oluyordu.

Hasan'ı fabrika ortamında 8 -10 saat görebiliyordum. Planlamacı- yönetici bir konumda olmam sebebiylede sık sık işleri takip ediyor veya yapılacak işleri anlatma gereği duyuyordum.

İşte hasan kardeşimizi böyle bir ortamda tanıdım, tanıdım demek içinde çok nedenlerim vardı.

İş arkadaşlığı,

Birlikte yemek yemek,

İş icabı yapılan yolculuklar,

Çay molaları,

Aynı servisi paylaşmak,

gibi bir çok ortak noktalarımız vardı.

Beni onda kendine çeken başka nedenlerde vardı, aynı dili konuşuyor, aynı fikirler etrafında dönüyorduk.Yaş olarak genç ve toydu ama, büyük düşünebilen, mütevazı, yalan, dolan, yapmacık hareketlerden uzak,

"olduğu gibi görünen, görüldüğü gibi olan bir gençti"

Kısacası adam gibi adamdı.

Biz onunla abi kardeş, baba oğul, en önemliside her şeyi konuşup paylaşabileceğimiz arkadaş olmuştuk. Her sır, dert, sevinç mutlaka paylaşır, elinde bir şey varsa yarısını ikram ederdi. Arkadaşlarıyla olan iletişimi, dostluğuda aynı pozitif bir insandı.

Ben fabrikadan ayrıldım,işi bıraktım, birbirimize sarıldık uzun süre ayrılamadık, gözlerinin nemlendiğine şahit oldum.

Hiç unutmuyorum bana sen mata nın manevi babası, benim gerçek babam gibisin, normal yaşantıda sakın bu sevgi, dostluğumuza nokta koyma, ilelebet görüşelim demişti. Bende ona, biz iki cihandada akraba, dost kardeşiz, öbür

alemede beraberiz demiştim. Oda şimdi rahatladım demişti.

İşte" Hasan Şahin" benim için böyle birisiydi, unutmam, yanmamam mümkünmü?

Tarifi imkansız bir acı var içimde, kolum kanadım kırıldı. O gün bugündür kendime geledim.

Ben Fabrika dan ayrılalı yaklaşık 11 ay oldu. Bu zaman zarfında hemen hemen her hafta yüz yüze olmasada telefonla görüştük, dertleştik.

Fabrikada bir gün çok düşünceli gördüm odama çağırdım nedenini sordum. Demiştiki abi bir hafta sonra evlilik yıldönümümüz var, biraz maddi sıkıntıda var. Eşim çok şeyler hak ediyor, kahrımı çekiyor, bende çok seviyorum. Ona layık bir şeyler yapamıycam diye üzülüyorum, demişti.

Bende, bazen hediyenin büyüklüğü ve pahalısı değil kalitesi önemli, bir tek taş alırsın o an için takar hevesi geçer. Ama beraber gideceğiniz bir yemek, sahilde baş başa yürüyüş, bir çay, birlikte geçireceğiniz göz, göze, el, ele zaman daha kıymetli ve önemli dir, hem eşinde seni çok seviyor maddi beklentisi yok demiştim. Sevinmiş bir hafta sonra. Çok güzel gün geçirdiklerini söylemişti.

Bunun neden anlattım?

Hasan! Ailesine, değerli eşine, Anne, Baba, kardeş, kayın pederi ve kayınvalidesine hepsine çok düşkün onları üzmemekten çok korkardı. Hasan işte böyle hassas bir delikanlıydı.

Arkadaşları konusundada çok düşkün asla kırmaz, üzmez, laf taşımaz ortamı yumuşatan bir insandı.

Bir gün aradı, Abi hakkını helal et amaliyat gireceğim dedi. Akçigerde bir kitle olduğunu açıl amaliyat olması gerektiğini vurguladı. Biraz moral vermeye çalıştım, geleceğimi söyledim, fakat işte o an içime bir kor, ateş düşmüştü.

Amaliyat başarılı geçmişti. Üç gün sonra ayaklanmıştı hastanede arkadaşı Şahin davulcu ile ziyaret ettik. İçeride yürüyüş yaptık, foto çekildik, orda birde hastane odaları diye bir şiir yazdım. Abi bu şiiri ve fotoyu şimdi yayınlama, ben iyi olursam, veya olamazsam o zaman yayınla demişti, ona çok kızmıştım o an.

(<http://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112775/>) tıkla oku.

Kendisini ölüme tam o zaman hazırlamıştı, Abi kimseye söyleme eşim, ailem üzülmesinler, doktorlar konuşurken duydum, kitlenin bir kısmına ulaşamamışlar, zor bir yola giriyoruz ben her şeye hazırım, korkum yok demişti. Ben yine onu azarlamıştım, Gençti, hayat doluydu ölümü hiç ona konduramamıştım.

Bir kızı olmuştu (Nehir) çok mutluydu, amaliyata girerken kızı da kırk günlük olmuştu.

Amaliyat sonrası, kemoterapi, radyoterapi, bitkisel takviye hiç bir şey fayda etmemişti. Son günlerde telefonlaşıyor, mikrop kapanması için görüşmüyorduk.Bazende watsap tan yazışıyor dertleşiyorduk. Sona doğru yaklaştığını ama gidişatı değiştirmeye çalıştığını söylüyordu.

En son vefatından 12 önce mesajlaştık, kelimeler dağınık, manaları anlamsızdı, Belli ki yorgun, bitkin, ızdırabı çok son demlerdeymiş.

Gece 03.00 de telefonum çaldı, rüyalarımın, huzursuzluğumun nedenini anlamıştım. Bu kadar erken beklemiyorduk, otuz yaşında, üç ay içerisinde bu hastalık kopardı aldı.

Ne yapalirdim, şaşkın, bitap Anne, babasına, eşine, sevenlere ne diyebilirdim?

"Yakar kor ateş gibi,

Ölüm yokluktan beter izi,
Ayrılık yok merhemi,
Ayrılık, Ah, o ayrılık”..
İnsanı elden ayaktan kesiyor, ölüm.
Havada, öylece asılı duruyor.
“Bak, bunun adı acı!” diye gösterebilirsin.
Seni o kadar çaresiz kılıyor.
Herkes ağlıyor.
Ben de....

Kelimelerin bittiği, tükendiğim yerdeydim. Bana sarılan babası İsmail beye, kardeşine ne diyebilirdim.? Taziye evi müthiş sessiz, “arada Annenin Feryatlarını duymak bile insana yetiyor, gözyaşlarım sicim gibi yanaklarımdan aşağıya süzülüyor. Katıla katıla ağlamak istiyor insan o evde, o salonda, sıra sıra dizili oturan herkesin arasında. Sadece acısının koyuluğunu hissediyorum. Sadece bunları duyuyorum. İnsanın ruhuna işleyen haykırışlar. Kalkıp gitmek istiyorum, gidemiyorum. Ben kimim, orada ne işim var söyleyemiyorum. Ben elim ama bir okadarda akrabayım bende yaralıyım.? Herkes çaresiz, herkes perişan, herkes şaşkın, birbirine bakıyor. Baba, Tam kendinde olduğunu söylemek zor. Bazen hızlı hızlı konuşuyor, sonra duruyor, bir yerlere dalıp gidiyor. Öyle çaresiz hissediyorum ki kendimi, yapabileceğim hiç bir şey yok ki. “Acılar paylaştıkça azalıyor” diyorum içimden.“

KADER BEYAZ KÂĞIDA SÜTLE YAZILMIŞ YAZI, KOLAYSA AYIR BEYAZDAN BEYAZI. N.Fazıl

Teneşirde yıkanmak üzereyken hasan'ım la son kez konuşuyorum, ben konuşuyorum ama o dinliyor ses seda yok, sanki bana küsmüş, arkasını dönmüş gidiyor. Naaşıda hayattaki gibi güzel, nurlu, sanki yaşıyor derin uykudaymış gibi. Rabbimin emri, o bizden daha çok seviyormuş ki, erken, genç yaşta aldı götürdü. Bazı alimlerimizin böyle güzel yaşayan, genç vefat eden, bu hastalıktan muzdarip olup vefat edenlerinde şehit hükmünde olduğunu söyleyenler var. Bu vesileyle Hasan Şahin ime, şehitlerimize, Gazilerimize, Allah'tan rahmet diliyorum, mekanları cennet olsun, kederli ailelerine sabrı cemil diliyorum. Size, bende unutulmaz sevgi, bırakan cennet yüzlü unutamayacağım Hasan Şahin i anlatmak istedim.

(
<http://www.edebiyatdefteri.com/siir/1135765/%E2%80%94%E2%80%94hasan-sahin-im%E2%80%94%E2%80%94.html>
)şiir tıkla oku

Ermeni zulmü ve HOCALI Soykırımı

Ermeni zulmü ve HOCALI Soykırımı

HOCALI Soykırımı,Karabağ Savaşı sırasında 26 Şubat 1992 tarihinde Azerbaycan Cumhuriyetinin, Dağlık Karabağ bölgesindeki Hocalı kasabasında yaşanan ve Azerbaycan Türk'lerinin Ermeniler tarafından katledilmesi olayıdır. "10 bin nüfuslu Hocalı'da olaylar sırasında yaklaşık 3.000 Azerbaycanlı bulunmaktaydı. Soykırımda şehitler hakkında verilen resmi rakam 613 kişi olmakla birlikte, katledilen toplam Azerbaycan Türk sayısının 1.300 kişi olduğu söylenmektedir.

Saldırıları sırasında Hocalı'da yaşayan Ahıska Türkleri de evlerinde yakılarak öldürülmüştür. Kadın, çocuk ve yaşlılar da dahil olmak üzere siviller katledilmiştir. Soykırımın ilk gecesinde sekiz aile bütün fertleriyle öldürülmüş, 700'den fazla çocuk anne ya da babasını kaybetmiştir. Yaralılar ise 1.000'in üzerindedir...

" Hocalı Soykırımının 26 yıl dönümünde, "Şehitlerimizi rahmetle anarken!
" Ermenistan'ın, Azerbaycan'ın Hocalı şehrinde, Azerbaycan Türklerine uyguladıkları vahşeti ve medeni görünen ikiyüzlü dünyanın gözü önünde uygulanan, soykırımı seyirci kalanları kınıyorum"

Soykırım sonrası cesetler üzerinde yapılan incelemelerde, cesetlerin birçoğunun yakıldığı, gözlerinin oyulduğu, başları kesildiği görülmüştür. Hamile kadınlar ve çocukların da tecavüze maruz kaldığı tespit edilmiştir.

Bu gün Ermeniler, Türk lerin kendilerine soykırım uygulandığını vurgulayıp dünyayı ayağa kaldırırken, bunu yaparken de ellerinde ciddi delil, bulgu bulunmamasına rağmen, Hocalı da kendilerine yapılmasını istemedikleri mezalimi, Azerbaycan lı kardeşlerimize 26 yıl önce uygulamışlardır.

Birçok konuda olduğu gibi bu mevzuda da, dünyanın ve bazı çevrelerin yalnızca 26 Şubatta bu olaya üzülmüş gibi, timsah gözyaşları dökmelerine de inanmıyorum.vahşetin büyüklüğünü anlatmak mümkün değil.

Hocalı soykırımı ve benzer vahşetler, hep bizim memleketlerimizde ve topraklarımızda yaşanmaktadır. Suriye de, Arakan da, Doğu Türkistan'da, Filistin'de yaşananları ve mazlumların katledilmelerini dünya görmüyor, seyretmekle yetiniyor.

Bunun için ayrılığı bir kenara bırakıp bir ve beraber olmak mecburiyetindeyiz.

Bunun yolu, "birlik ve dirliğimizi muhafaza etmekten, Geçmişimizi, tarihimizi, bizi birbirimize bağlayan, manevi dinamikleri iyi okumaktan, ondan güç ve ilham almaktan, maddi, manevi güçlerimizi birleştirmekten geçer..

Dünyaya karşı dik durabilmemiz, birlik ve beraberliğimizi muhafaza etmemiz için, yer altı, yer üstü madenlerimizi birlikte kullanmak, savunma silahlarımızı, başka milletlere muhtaç olmadan olmadan kendimiz üretmeliyiz.Aynı zaman da ortak ordularımızı kurmak, birlikte istihbarat çalışmaları yapmak mecburiyetindeyiz.

Türk dünyası ve İslam Aleminin bir an önce uyanması, aklını başına alması ve birlikte hareket etmeleri, elzemdir. Bu birliktelik, yamyam dünyanın vahşi gidişincede dur diyecektir.

Bu mevzuda, "Türkiye deki "Tabib ler Birliği, STK, o meşhur üniversite Akademisyenlerini ve bazı Sanatçılarıda" vatanın bölünmez bütünlüğü, mili birlikteliğimizi ilgilendiren meselelerde, Afrin de, sus pus oldukları gibi, PKK /PYD/iŞİD terör savunucuları, "Hepimiz Ermeniyiz" diye ortaya çıkarlar. Hocalı Soykırımı söz konusu olduğu zaman da sessizliğe gömülmüşlerdir.

O vatan hainlerinide kınıyorum.

Bu vesileyle, başta Hocalı Soykırımı da hayatını kaybeden Azerbaycan Türkleri olmak üzere, Suriye Afrin deki ve değişik zamanlarda vatan, millet, bayrak, din namusumuz adına kaybettiğimiz Tüm zamanlardaki şehitlerimizi rahmetle anıyorum, mekanları cennet olsun .

Allah'ü Teâlâ bir daha böyle acılar göstermesin.

ŞEHİT'LERİMİZ

İslam bilginleri tarafından Allah yolunda öldürülen kişiye (ŞEHİT) denmesinin sebepleri şöyle açıklanmaktadır:

- 1- Rahmet melekleri şehidin, yıkanmasına ve ruhunun cennete gitmesine şahit oldukları için bu kişiye şehit denmiştir.
 - 2- Cennete gireceğine dair hem Yüce Allah hem de melekler kendisi hakkında şahitlik yapacağı için, bu kişiye şehit denmiştir.
 - 3- Kıyamet gününde Hz. Peygamberle (sav) birlikte, geçmiş ümmetler hakkında şahitlik etmesi isteneceği için bu kişiye şehit denmiştir.
 - 4- Şehit olarak düştüğü toprak da kendisi lehine şahitlik yapacağı için bu kişiye şehit denilmiştir.
 - 5- Ölmeyip Allah'ın huzurunda bir şahit gibi diri ve yaşıyor olduğu için kendisine şehit denmiştir.
 - 6- Ölünceye kadar Allah'ın emrine göre doğruluk üzerinde olduğuna dair şahitlik edildiği için şehit denmiştir.
 - 7- Allah'ın, öldürülmesine karşılık kendisine hazırlamış olduğu ikramları görüp şahit olduğu için şehit denilmiştir.
- Şehitlerimize Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar, kederli ailelerine sabrı cemil diliyorum.

UyUşTuRuCuYa DUR Diyelim

Türkiye’de uyuşturucu Madde ve alkol kullanımı o kadar hızlı artıyor ki, bunun gerçek sayısını kestirmek mümkün değil. Yalnızca uyuşturucunun etkisiyle işlenen suçlardan dolayı cezaevlerinde olanların sayısı azınmıyacak kadar çoktur..

Özellikle ortaokul ve lise döneminde 12 yaşına kadar inen, EROİN-EXTACY- ESRAR- BONZAİ vb. gibi Uyuşturucu zararlı madde kullanımının artmasına karşı ciddi tedbirlerin acil olarak alınması gerekmektedir. Bu konu terör olaylarının kurutulması kadar önemli ve elzemdir.

Uyuşturucu kullanan gençlerin ailelerindeki benzer bazı özellikler dikkate değerdir;

- 1-Parçalanmış boşanmış aileler.
- 2-Anne ve babadan birinin kaybı.
- 3-Aile içinde madde bağımlısı bireylerin bulunması.
- 4-Aile içi iletişim eksikliği.
- 5-Baskıcı ve ilgisiz aile ortamı.
- 6-Aile içinde gencin model alabileceği birey/bireylerin bulunmaması.

Alkol ve uyuşturucu madde kullanımı, maneviyatımızdaki eksikliğimizden, gayesiz ve başıboş oluşun, ilgisizlik ve manevi tatminsizliğin bir neticesidir.

Zararlı madde kullanımı, okullarda, ateist, maddeci ve eğlencesi anlayışın sürüklediği bataklıktır. Bugün, lisedeki gençlerin sigara kullanma oranı yüzde ellilerin üzerindedir ve köklü İslami gelenek iyice zayıflayıp, ekonomik refahın artmasıyla, sigaranın içine sarılan esrarın da giderek arttığı bir gerçektir.

Çocuklar ve gençler için olağanüstü bir fedakarlıkla çalışarak sosyal etkinlikler düzenleyen, bir takım çevreler, diğer taraftan İslami duygu ve düşünceyi batıl gerici göstermek bahanesiyle, gençliğin dejenere olması için her türlü altyapıyı hazırlamaktadır.

Gençlerin, madde kullanmaya başlamasını önlemede ailelerin çocukları ile ilişkilerinin kalitesi önemli bir yer tutar. Çocukları ile kuvvetli sevgi ilişkisi olan, doğru ve yanlışları öğreten, davranışları için kurallar koyan, bunların uygulanmasını sağlayan ve çocuklarını gerçekten dinleyen Aileler, çocuklarının uygun bir aile ortamında yetişmesini sağlamış olurlar.

Bu gün içilen 'alkolsüz bira' ve bir takım gazlı içeceklerle, içerisinde az miktarlarda da olsa alkol bulunmasıyla, Gençlerimiz, çocuklarımız da bu içecekler ile “Alkolsüz” yalanı altında uyuşturucu kullanımına adım atmaktadırlar. Önce merakla başlayan, sonra bağımlılık yaparak ölüme kadar uzanan çıkılmaz bir yoldur. Bir- iki defa kullanmakla bir şey olmaz yalanıyla kişiyi bağımlı hale getirmektedir.

Üç boyutlu bir varlık olan insan; fiziki, ruhi ve sosyal. Her üç boyutuyla da helal daire içerisinde, tatmin edilmesi gerekir. Aksi halde Başıboş bırakılması halinde, insanın dünyası büyük bir felaketle karşı karşıya kalır. Bu felaketlerin en korkuncu da uyuşturucudur.

Uyuşturucu ile mücadele sınırları aşmış, küresel bir sorun haline gelmiştir. Ülkelerin işbirliği ile önlenabilir, ancak bu birlikteliği göremiyoruz.

Bazı ülkelerde açıkça uyuşturucu üretimi ve kullanımı neredeyse serbest iken, sıkı tedbir alan ülke yok denecek kadar azdır.

Bağımlı kişi: Maddeyi alabilmek için, önce mevcut parasını bitirir. Parasını bitiren kişi yakınlarını kandırmaya başlar, yani yakınındaki insanları soyar, günü kurtarma adına hırsızlık yapmaya başlar, parasını maddeye yatırır.

Ayrıca insanlar bağımlı yapılarak, madde karşılığında zorla fuhşa zorlanırlar ve en önemlisi; Narkotik Atasözü:

"HER İÇİCİ POTANSİYEL BİR SATICI ADAYIDIR!"

Bu ne demek? Her içici para bulma uğruna etrafındaki insanı maddeyle tanıştırır. Maddeyle yeni tanışan bu insanın başka bir yerden satın alma imkanı yoktur. Böylece uyuşturucu satıcıları için yeni bir para kaynağı oluşturulmuş olur.

Özellikle terör örgütlerinin en önemli gelir kaynaklarından biri de uyuşturucu kaçakçılığıdır. Bu mafyalar aynı zamanda terörü de beslemektedir.. Medyada bu konuyla alakalı felaket haberlerini her zaman okumaktayız.

Dinimiz İslam, insan sağlığına büyük önem vermiş, beden ve ruh sağlığımıza zarar veren şeylerin yenilmesini, içilmesini, kullanılmasını ve hangi yoldan olursa olsun vücuda alınmasını kesinlikle yasaklamıştır.

Bu konuda Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyrulmaktadır:

Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar (putlar) ve şans okları birer şeytan işi pisliktir. Onlardan uzak durun ki, kurtuluşa eresiniz. Şeytan içki ve kumar yoluyla aranızda düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'ı anmaktan ve namaz kılmaktan alıkoymak ister. Artık (bunlardan) vazgeçmez misiniz?
(Maide 90)

Peygamberimiz (s.a.v) ise İçkiden sakının, çünkü o, bütün kötülüklerin anasıdır. Buyurarak pek çok kötülüğün ortaya çıkmasının sebebinin alkollü içkiler ve uyuşturucu maddeler olduğunu belirtmektedir. Bu sebeple Müslüman, içkinin ve uyuşturucunun her çeşidinden mutlaka sakınmalı, bu zararlı maddeleri kullanmaya teşvik edici ortamlardan kendisini, çevresini uzak tutmalıdır.

Madde kullanan çocuğunuzda hangi işaretler var?

- 1- Madde kullanmaya başlayan kişilerdeki ilk değişiklik çevrelerinde yapmış oldukları değişikliklerdir. Eski arkadaşların yerini yeni arkadaşlar alır. Maddeye daha rahat ulaşım sağlayabilecek kişilerle yakınlaşır, eski arkadaşları ile görüşmez.
- 2- Duygu durumu çok çabuk değişiyorsa çok dikkatli olunmalı. Bu süre içerisinde bazen çok neşeli, bazen de çok öfkeli, huzursuz, keyifsiz olabilir.
- 3- Ders durumunda ani değişiklikler olur. Notları düşmeye başlar, okula devamsızlık görülür.
- 4- Evde tek başına kalmak istiyorsa, ya da arkadaşları ile birlikte dışarıda nerede olduğunu söylemeden buluşmaya başladıysa dikkat edilmelidir.
- 5- Ailesi ile olan ilişkileri mümkün olduğunca mesafeli tutmaya başlar. Evde daha az zaman geçirmek ister ki, ailesiyle çatışmasın.
- 6- Kılık-kıyafet ya da görünür bir şey almadığı halde, fazla para harcamaya başlar.
- 7- Kişisel bakımı azalmıştır. Giyimine dikkat etmez. Gözleri kızarır, şişer, vücudunda değişiklikler başlar.
- 8- Sinirlilik, gerginlik, kişiler arası ilişkilerde sorunlar yaşar, dalgınlık, dikkatsizlik başlar.
- 9- İçine kapanır. Uyku düzeni değişir. Ya çok uyur, ya da çok az uykuya ihtiyaç duyar.
- 10- Psikolojisinde karamsarlık, umutsuzluk ya da inançsızlık gibi duygu durumları olabilir.

Onunla konuşmaktan kaçınmayın!

Bu dönemde siz çocuğunuzla alkol/madde/sigara hakkında konuşmaktan kaçınırsanız, başkaları sizden önce konuşup yanlış bilgilendirebilir. Kısa ve basit mesajlar vermek her zaman etkilidir. Önemli olan yaşına ve beklentisine uygun bilgi vermektir.

Meraklandırarak, ilgi çekecek şekilde anlatmaktan kaçınmalıdır. Çocuklarımıza küçük yaşlardan itibaren kendilerini, bedenlerini korumayı ve riskli durumlarda hayır demenin gerektiğini öğretmeliyiz”
Bu konuda Devletimize, Ailelere, Milli eğitime ,STK çok iş düşmektedir.

Son dönemde Cumhurbaşkanımız Sayın Erdoğan, içişleri bakanlığımız sayın Soylu'nun bu konulardaki çalışmaları takdire şayandır.

TCK'nın 192. maddesi özellikle madde kullanıp da bırakmak isteyen bağımlılara önemli bir adli kolaylık getirmektedir.

Uyuşturucu bir köleliktir, buna asla bağımlı olmayın, gençler! İmanlı ve ayık yaşayın. Akıllı ve sağlam kafayla istikbale merhaba deyin.

BAŞVURU MERKEZLERİ

Tedavi alanında ülkemizde alkol ve madde bağımlılığı tedavi merkezleri (AMATEM) aşağıdaki tabloda verilmiştir. Belirtilen telefonlardan randevu alınabilmektedir.

Adana: Dr.Ekrem Tok Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi
0 322 324 70 10

Ankara: Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi AMATEM Kliniği
0 312 395 95 95

Ankara: Üniversitesi Tıp Fakültesi
0 312 310 33 33

Ankara:Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
0 312 202 44 44

Antalya:AMBAUM (AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ)
0 242 249 62 73

Denizli: Devlet Hastanesi
0 258 265 34 30

Diyarbakır: Devlet Hastanesi
0 412 228 54 30

Elazığ: Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi
0 424 218 17 05

İstanbul:Bakırköy Prof.Dr.Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi ÇEMATEM
0 212 543 65 65

İstanbul: Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi
0 212 414 20 20

İstanbul:Özel Balıklı Rum Hastanesi
0 212 547 16 00

İstanbul:Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi (AMATEM)
0 216 444 06 20

İzmir:Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi
0 232 412 12 12

İzmir:Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi
0 232 444 13 43

İzmir:Egebam(EGE ÜNİVERSİTESİ)
0 232 363 48 99

İzmir: Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi
0 232 243 32 08

Kayseri: Eğitim ve Araştırma Hastanesi (AMATEM)
0 352 336 88 84

Manisa: Ruh Sağlığı ve Hastalıkları

Bediüzzaman'ın Hayatından Üç Tablo Vefatının Yıldönümünde

Bediüzzaman Said Nursi'yi öncelikle eserlerinden okuyarak tanıyanları bekleyen en şaşırtıcı tablo, hiç şüphesiz onun hayatını okudukları zaman gerçekleşiyor.

Özellikle de yabancı akademisyenler ve araştırmacılar için bu şaşkınlık en had seviyelerde gerçekleşiyor. Neden mi?

Çünkü Risalelerin hemen her satırında sükunet, selamet ve dinginlik söz konusu. Her cümlesi, asıl gaye olan iman hakikatlerinin kalplerde yer tutabilmesi gayesine hizmet ediyor.

Risaleleri okuyup da müellifini merak edip araştıran kişi, Bediüzzaman'ın hayatıyla yüz yüze geldiğinde ise, o ana kadar hayallerinde şekillenen portreden tamamen farklı bir şahsiyetle karşılaşılıyor. İşte onları okudukça şaşkınlık vadilerinde dolaştıran, sürekli mücadelelerle dolu, savaşların, tehditlerin, baskıların, sürgünlerin ve suikastların ardı ardına sıralandığı bir ömürden birkaç kesit.

Osmanlı Devleti'nin son zamanlarında patlak veren 31 Mart Olayında, yatıştırıcı rol oynamasına rağmen Divan-ı Harpte yargılandı. Ama beraat etti.

Birinci Dünya Savaşı esnasında, Kafkas Cephesinde Ruslarla savaştı, esir düştü.

13 Kasım 1918'de İstanbul'un Müttefik Kuvvetler tarafından işgal edilmesinden sonra, halkı uyarmak için "Hutuvat-ı Sitte" adlı eserini yayınladı. Bu hareketi, İngiliz işgal kuvvetleri komutanı General Harrington'ın emriyle ölü veya diri ele geçirilmek üzere aranmasına sebep oldu.

1925 yılında patlak veren Şeyh Said isyanına destek vermemesine ve hatta onu isyandan vazgeçirmeye çalışmasına rağmen hükümet, onu 1925 yılının Mayıs ayı ortalarında Burdur'a sürgüne gönderdi.

Bu sürgünü diğer sürgünler, hapisler, işkenceler, haksız uygulamalar, asılsız iftiralarla dolu uzunca bir dönem başladı. Öylesine ağır şartlar altında, böylesine menfilikten, isyandan ve ümitsizlikten uzak; ama öylesine müsbet, kendinden emin ve ümitle dolu bir hayat.

Her an ölümle yüz yüze; ama uzun ve bereketli bir hayat. Hayatına kastedenlerden çok daha uzun, çok daha meyveli, çok daha kalıcı eserlerle dolu bir hayat.

İşte Bediüzzaman böyle bir hayat sürdü.

İşte Bediüzzaman'ın, şimdi dünyanın pek çok yerinde, pek çok dile çevrilmiş Risalelerini okuyan binlerce akademisyeni, üniversite talebesini, araştırmacıyı; hemen her kesimden insanı şaşkına çeviren ibret ve hayret dolu tablolardan üç tanesi.

Bu üç tabloda pek çok ortak nokta var.

Bunlardan birisi, her üç tablonun Ramazan ayında yaşanmış olması. Diğer ortak yönleri sizin dikkatinize havale ediyoruz

Birinci tablo

1945 yılı, Ramazan ayı.

Gecenin karanlığı henüz koyulaşmamış.

Emirdağ'da, sürekli takip ve gözetim altında tutulan bir ev. Üstad Bediüzzaman, şiddetli acılar içinde kıvranıyor. Bu elim halin sebebi ise, yemeğine gizlice konulan zehir.

Üstad'ın zehirlendiğini haber alan yakın talebeleri, derhal ona koştular. Mustafa Acet, Ceylan Çalışkan, Halil Çalışkan, Hamza Emek ve henüz 12 yaşlarında olan İhsan Çalışkan.

Şiddetli sancılarına rağmen Üstad, talebelerinin yardımıyla abdest aldı ve yatısı namazını ancak oturarak eda edebildi. Her bir saniyesi asırları andıran gecenin yarısına doğru, Üstad, yanında endişeyle bekleyen talebelerine seslendi:

"Elhamdülillah, çok şükür, bu ıztırdan kurtuldum. Kardeşlere selam söyleyin, bana dua etsinler."

Bu zehirleme vak'ası Üstad Bediüzzaman için ne ilk, ne de son oldu. Bu insanlık dışı uygulama 20'den fazla tekrarlandı. Ancak o, tıpkı yıllar öncesi, Ruslara karşı, 300 civarındaki talebesinin başında sipere dahi girmeden "Bu kafirlerin güllesi beni öldürmeyecek!" diyerek savaştığı dönemlerdeki gibi, iman ve Kur'an hizmetinden asla geri dönmedi. Tıpkı o savaşta, vücudunun en ölümcül yerlerine üç güllenin isabet ettiği halde hayatta kalması gibi, bütün bu zehirleme hadiselerinden de Allah'ın inyetiyle kurtuldu. Hatta, bir defasında, kendisini ziyaret eden Muammer Şenel isimli talebesine "Evlad, gel!" diyerek yanına çağırılmış, göğsünü açarak bir madalya gibi duran izi, etiyle derisi arasında toplanan zehir tabakasını göstermiş, ardından şöyle demişti:

"Bak, bana tam on dört defa (o sıradaki sayı) zehir verdiler, Halık'ın öldürmediğini kimse öldüremez!"

İkinci tablo

1960 yılı. Yine Ramazan ayı. Bu defa ikamet yeri Isparta.

Üstad Bediüzzaman, yakın talebelerinden Zübeyir Gündüzalp, Mustafa Sungur, Hüsnü Bayram ve Bayram Yüksel'le

birlikte teravih namazlarını kılıyordu. Yatsı namazının farzını kendisi kıldırıyor, yakın talebelerinden Tahiri Mutlu da teravih namazını kıldırıyordu.

Ramazan ayının 15. gecesinde Üstad Bediüzzaman rahatsızlandı. Zübeyir Gündüzalp, namazı kıldıran Tahiri Mutlu'ya "Ağabey, yarıda keselim, sonra tamamlarız" demesi üzerine Üstad, "Yok tamamını kılacağız" cevabını verdi. Ancak Üstad'ın durumu, namazın tamamlanmasına kadar iyice ağırlaşmıştı. Talebeleri onu yatağına götürüp yatırdılar. Bayram Yüksel ve Mustafa Sungur, Cevşen duasını okumaya başladılar. Bir ara Üstad, bu iki talebesine iyice yaklaşmalarını işaret ettikten sonra, kulaklarına şu sözleri fısıldadı:

"Evlatlarım, evlatlarım, katiyyen müteesir olmayın. Risale-i Nur dinsizlerin, masonların belini kırmıştır. Risale-i Nur daima galiptir. Katiyyen merak etmeyin. Ben kemal-i ferahla (büyük bir sevinçle) gideceğim."

Üçüncü tablo

1960 yılı Ramazan ayının 22. günü. Gece yarısı iki buçuk civarında, ağır hastalığının verdiği elim sıkıntılara rağmen Üstad Bediüzzaman, ısrarla tekrar ediyordu: "Sabah olsun hemen Urfa'ya gideceğiz. Hazırlanın."

Canlarından çok sevdikleri Üstad'ın bu sözleri karşısında şaşkına dönen yakın talebeleri, ne yapacaklarını bilemez hale gelmişti. Hüsnü Bayram, Üstad Bediüzzaman'a "Lastikler arızalı" mazeretini dile getirmesi üzerine, çok ısrarcı bir cevap aldı. Üstad, "Urfa'ya gideceğiz, başka araba da olabilir ve iki yüz elli lira da olsa veririz. Hatta cübbemi bile satabilirim" diyordu.

Üstadın bu ısrarlı tutumu karşısında, yakın talebeleri arabayı hazırlamak için derhal kollarını sıvadılar. Ve sabah 09:00 civarında, Üstad Bediüzzaman'ı şu geçici dünyadaki son gecesine götüren yolculuk başladı. Ramazan ayının 23. günü, saatler 11:00'ı gösterirken, Üstad Bediüzzaman'ı taşıyan otomobil, peygamberler şehri olan Urfa'ya ulaştı. Yürüyemeyecek kadar ağır hasta olan Üstad Bediüzzaman'ı talebeleri şehrin en iyi oteli olarak bilinen İpek Palas'a yerleştirdiler. O gün ve ertesi gün İpek Palas'ın 27 numaralı odası bir yandan resmi görevlilerin, diğer yandan Üstad Bediüzzaman'ın talebeleri ve sevenleriyle doldu taşı.

Yüzlerce Urfalının ziyarete koşması ve Üstadın hepsiyle ilgilenmesi, yakın talebelerini şaşkına çevirmişti. Çünkü o zamana kadar hiç görmedikleri bir tabloyla karşı karşıyaydılar. Isparta'da olsun, Emirdağ'da olsun, hasta olduğu zaman kimseyi yanına almayan Üstad, burada hiç kimseye itiraz etmemiş, bütün Urfalıları adeta kucaklamıştı. Ramazan ayının 25. gecesini, saat 02:30 civarında, başında nöbet tutan Bayram Yüksel'i sevindiren bir gelişme oldu. Üstad Bediüzzaman rahatlamış ve uykuya dalmıştı. Bunun üzerine sobayı yaktı ve Üstad'ın ayak ucuna geçip uyanmasını bekledi. Ancak bekleme uzamış, sahur vakti de sona ermişti.

Biraz sonra yan odada, azıcık da olsa istirahat edebilen Abdullah Yeğin, Zübeyir Gündüzalp ve Hüsnü Bayram onun yanına geldi. Onlara, "Üstad uyudu, üşütmeyin. Ben sabah namazını kılayım" diyerek yan odaya geçti. Biraz sonra içeriden gelen Abdullah Yeğin ve Hüsnü Bayram, Üstad'dan ses çıkmadığını söylediler. İsrarla onun da odaya gelmesini istediler. Hiç birisi vefat olayını aklına getirmek istemiyordu. Üstelik, onları bu yönde iyimserliğe yöneltten önemli bir gerekçe vardı. Çünkü Üstad'ın bedeni sınımsızdı.

Dört Nur talebesinin hemen aklına geliveren ve onları iyimserliğe sevkeden bir olay daha vardı. Bu, 1949 yılında, Afyon hapishanesinde yaşadıkları bir zehirlenme vak'asıydı. Bu olayda Üstadın dili kızarmış, uzun süre bütün vücudu dayanılmaz acılarla kıvrılmıştı. Bütün Nur talebelerini büyük bir endişe ve korku sarmıştı. Bu yüzden hemen herkes ağlıyordu. Ancak önde gelen Nur talebelerinden Ahmed Feyzi, hemen devreye girmiş, oradaki bütün Nur talebelerinin gönlüne su serpmişti:

"Niye ağlıyorsunuz, daha Üstadın ömrü uzun."

Ancak, hemen hatıra geliveren bu hadisenin aynen tekrarlamayacağını bu dört güzide Nur talebesi çok iyi biliyorlardı. Geçmişte şahid oldukları pek çok zehirlenme, işkence ve baskı uygulamalarında bile Üstad Bediüzzaman'ın büyük bir teslimiyet içinde sarfettiği şu sözleri hemen hatırladılar:

"Halık'ın öldürmediğini, kimse öldüremez!"

Kaynak : AA Risale

MİRAC KANDİLİ

Feyiz ve bereketin coştuğu mübarek gece-lerimizden biri de Miraç Gecesidir. Miraç bir yükseliştir, bütün süfli duygular-an, beşeri hislerden ter temiz bir kullu-ğa, en yüce mertebeye terakki ediştir. Resulullahın (A.s.m.) şahsında insanlığın önüne açılmış sınır-sız bir terakki ufku-dur.

Bu ulvi seyahat, mu-cizelerin en büyüğüd-ür. Miraç mucizesi Kur'ân-ı Kerimde âyet-lerle anlatılmış ve varlığı inkâr edilem-eyecek bir şekilde ortaya konmuştur. Bu îlâhî yolculuğun ilk merhalesi olan Mescid-i Aksâya kadarki safha Kur'ân'da şöyle anlatılır:

Âyetlerimizden bir kısmını ona gösterm-ek için kulunu bir gece Mescid-i Haram'd-an alıp çevresini mü-barek kıldığımız Mes-cid-i Aksâ'ya seyahat ettiren Allah, her türlü noksandan mün-ezzehtir. Şüphesiz ki O her şeyi hakkıyla işiten, herşeyi ha-kkiyla görendir. (İ-sra Suresi, 1)

Miraçın ikinci merh-alesi de Mescid-i Ak-sâdan başlayarak sem-ânın bütün tabakalar-ından geçip tâ İlâhi huzura varmasıdır. Bu safha da Necm Sûr-esinde şöyle' anlatılır:

O ufkun en yukarıs-ında idi. Sonra indi ve yaklaştı. Nihayet kendisine iki yay kadar, hatta daha da yakın oldu. Sonra da vahyolunacak şeyi Allah kuluna vahyett-i. Onun gördüğünü kalbi yalanlamadı. Şi-mdi Onun gördüğü ha-kkında onunla mücade-le mi edeceksiniz? And olsun ki onu bir kere daha hakiki sur-etinde gördü. Sidre-i Müntehâda gördü. Ki, onun yanında Me'vâ Cenneti vardır. O zaman Sidre'yi Allah-'ın nuru kaplamıştı. Gözü ne şaştı, ne de başka bir şeye bak-tı. And olsun ki Rab-binin âyetlerinden en büyüklerini gördü. (Necm Suresi, 7-18-.)

Miraç nasıl oldu?

Miraç, Receb ayının 27. Gecesi Cenab-ı Hakkın daveti üzerine Cebrail Aleyhissel-âmın rehberliğinde Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vessela-mın Mescid-i Haramdan Mescid-i Aksâ'ya, oradan semaya, yüce âlemlere, İlâhî huzu-ra yükselmesidir.

Peygamber Aleyhissa-lâtü Vesselam Mescid--i Haramdan (Mekke'd-en), Mescid-i Aksâ'ya (Kudüs'e) ata benz-er beyaz bir Cennet bineği olan Burak ile geldi. Kudüs'e gel-meden yol üzerinde Hz. Musa'nın makamına uğradı, orada iki rekât namaz kıldı, da-ha sonra Mescid-i Ak-sâ'ya geldi. Orada bütün peygamberler ke-ndisini karşıladı. Miraçını kutladılar. Peygamber Aleyhissal-âtü Vesselam burada peygamberlere iki re-kat namaz kıldırıldı, bir hutbe okudu. Bir rivayette Hz. İsa'nın doğduğu yer olan Betlaham'a uğrad-ı, orada da iki rekât namaz kıldı. Ve bu-gün Kubbetü's-Sahra'-nın bulunduğu yerden Muallak Taşının üye-rinden Miraça yüksel-di.

Semanın bütün tabak-alarına uğradı. Sıra-sıyla yedi sema taba-kalarında bulunan Hz. Adem, Hz. Yahya ve Hz. İsa, Hz. Yusuf, Hz. İdris, Hz. Haru-n, Hz. Musa ve Hz. İbrahim gibi peygambe-rlere görüştü, Onlar kendisine Hoş gel-din dediler, tebrik ettiler.

Bundan Sonra Hz. Ce-brail ile birlikte imkân ile vü-cub orta-sı (kâinatın bittiği yer) Sidretü'l-münt-ehâ'ya geldiler. Pey-gamberimiz Aleyhissa-lâtü Vesselam orada ikisi gizli, ikisi açıktan akan (Nil, Fı-rat) dört nehir görd-ü. Sonra hergün yetm-iş meleğin ziyaret ettiği Beytül'l-Ma'mur-'u ziyaret etti.

Hz. Cebrail'in bura-dan öteye gitmesi mü-mkün değildi. Peygam-berimiz Aleyhissalâtü Vesselam bundan so-nra Refref adında bir vasita ile zaman ve mekândan münezze (uzak) olan Cenab-ı Hakkın cemaliyle müş-erref oldu. Süleyman Çelebi'nin dediği gibi

Aşıkâre gördü Rabb-ül-izzeti/Âhirette öyle görür ümmeti İnşallah...

Peygamberimiz Aleyh-issalâtü Vesselam Ra-bbinin huzurundan dö-ndükten sonra Hz. Mu-sa ile karşılaştı., Allah ümmetine neyi farz kıldı? diye sorunca, Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vess-elam 50 vakit namaz buyurdu.

Hz. Musa'nın, Rabb-ine dön, azaltması için Rabbinden niyazda bulun, ümmetin buna güç yetiremez dem-esi üzerine, Peygamb-erimiz Aleyhissalâtü Vesselam, beş sefer Cenab-ı Hakka niyaz-da bulundu, her sefe-rinde 10 vakit indi, sonunda beş vakitte karar kıldı.

Daha sonra Peygambe-rimiz Aleyhissalâtü Vesselam Hz. Cebrail-'in rehberliğinde Ce-nneti, Cehennem, âh-iret menzillerini ve bütün âlemleri gezd-i, gördü, Mekke'ye döndü.

Sabah olunca Kabe'n-in yanında Mekkelile-re Miraçı anlattı. Onlar Peygamberimizden delil istediler. Peygamberimiz Aleyhis-salâtü Vesselam de onlara yolda gördüğü kabilelerinden haber verdi. Kureyşliler hemen kabileleri kar-şılama için Mekke dışına çıktılar. Gele-nleri aynen Peygambe-rimizin Aleyhissalâtü Vesselam haber ver-diği gibi gördüler, ama iman nasip olmad-ı.

Ama yine de Peygamb-erimizden üst üste Miraça çıktığına dair delil istediler. Pe-ygamberimiz Aleyhiss-alâtü Vesselam Kudüs-'e, Mescid-i Aksâ'ya uğradığını anlatınca Kureyşliler, Bir ayda gidilebilen Bir yere Muhammed nasıl bir gecede

gidip ge-lebilir? diye itiraz ettiler, ardından da Mescid-i Aksâ'yı görmüş olanlar, Mes-cid-i Aksâ'yı bize anlatır mısın? diye Peygamberimize soru yönelttiler.

Peygamberimiz Aleyh-issalâtü Vesselam şö-yle anlattı:

Onların yalanlamal-arından ve soruların-dan çok sıkıldım. Ha-tta o ana kadar öyle bir sıkıntı hiç çek-memiştim. Derken Cen-ab-ı Hak birden Beyt-ü'l-Makdis'i bana gö-sterdi. Ben de ona bakarak her şeyi birer birer tarif ettim. Hatta bana, Beyt-ü'l-Makdis'in kaç kapı-sı var? diye sordul-ar. Halbuki ben onun kapılarını saymamış-tım. Beyt-ü'l-Makdis karşımda görününce ona bakmaya ve kapıla-rını teker teker say-maya ve anlatmaya ba-şladım.

Bunun üzerine müşri-kler:

Vallahi dos doğru tarif ettin dediler, ama yine de iman etmediler.

O esnada Hz. Ebû Be-kir çıkageldi, müşri-kler durumu ona haber verdiler. Hz. Ebû Bekir, Eğer bu sözl-eri ondan duymuşsanız seksiz şüphesiz do-ğrudur diyerek hemen tasdik etti ve bun-dan sonra Hz. Ebû Be-kir Sıddîk, tereddü-tsüz inanan ünvanını aldı.

Peygamberimiz neden miraca çıktı?

Bir padişahın iki türlü konuşması vardı-r. Biri, bir vatanda-şla telefon ederek küçük bir meseleyi gö-rüşmesi. Diğeri de devlet başkanı, halif-elik yönü ve milletin idarecisi olarak, emirlerini her tarafa duyurmak için özel bir elçisi ile konu-şması, sohbet etmesi, onun aracılığı ile ferman yayınlamasıdır.

Bu örnekte olduğu gibi Cenab-ı Hakkın da kulları ile iki ta-rzda muhatap olması vardır. Biri, özel ve cüz'i, diğeri de geniş ve genel mahiye-tte bir konuşması. Cenab-ı Hakkın bazı velilerle özel ve cüz-'i anlamda ilham etm-esi birinciye örnekt-ir.

Ama Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselam bütün velayet mert-ebelerinin üstünde bir büyüklük ve yücel-ikte, kâinatın Rabbi, bütün varlıkların Yaratıcısı olarak Ce-nab-ı Hakkın sohbeti-ne müşerref olması ise ikinci ve mükemmel olanına misaldir.

Peygamber Aleyhissa-lâtü Vesselam elçili-ği iki taraflıdır. Birisi halktan Hakka, diğeri de Haktan ha-lka. Birisi mi'râcin bâtını tarafı olan velayet yönüdür, diğ-eri de zahiri tarafı olan risalet yönüdü-r.

Yani Peygamber Aley-hissalâtü Vesselam bizi temsilen Cenab-ı Hakkın huzuruna çık-tı, başta insanlar olmak üzere bütün var-lıkların ibadet, kul-luk, tesbih ve zikir-lerini toplu olarak (askerin komutana te-kmil vermesi gibi) arz etti. Bu yönüyle Miraç halktan, insan-lardan, varlıklardan Hakka bir gidiştir. Diğeri de Cenab-ı Hakkın biz kullarından istediklerini, emir ve yasaklarını Res-ul olarak getirmişti-r. İbadetlerin özü ve esası olan beş vak-it namazı Miraç hedi-yesi olarak getirmesi gibi...

Peygamberimiz, Allah ile nasıl görüşebi-lir?

Soru: Bize herşeyd-en daha yakın olan Cenab-ı Hakka binlerce senelik mesafeyi aşarak yetmiş bin per-deyi geçtikten sonra Rabbiyle görüşmesi ne demektir?

Cenab-ı Hak herşeye herşeyden daha yakı-ndır, fakat herşey Ona sonsuz şekilde uzaktır.

Meselâ, güneşin ins-an gibi akli olsa da bizimle konuşacak olsa, elimizdeki ayna aracılığıyla bizimle konuşabilir.

Diğeri taraftan biz bir çeşit ayna olan gözümüzle güneşe yak-laşabiliyoruz. Oysa güneş bize 150 milyon km. uzaklıkta bulu-nuyor, hiçbir şekilde ona yanaşamayız. Güneşe bir derece yak-laşmak için ancak Ay kadar büyümek lazım. Bu da mümkün de-ğil-dir.

Bu misalde olduğu gibi, gerçek anlamda Cenab-ı Hak herşeye yakındır, ama herşey ona sonsuz derece uzaktır. Ancak Peygam-ber Aleyhissalâtü Ve-ssalam, Cenab-ı Hakk-ın lütfuyla bir anda binlerce perdeyi ge-çerek Miraça yükselm-iş; bütün manevi mer-tebeleri aşarak huzu-ra varmıştır.

Bir insan nasıl gök-lere çıkabilir?

Soru: Bunun bir ör-neği var mıdır? Bir uçak ancak 10-15 bin metre yukarı çıkabi-liyor, bir uzay gemi-si ancak Ay'a ve Ven-üs'e ulaşabiliyor. Bir insan birkaç daki-ka gibi kısa bir sür-edede milyonlarca metre uzaklara nasıl gid-ip gelebilir?

Yerküremiz, yani Dü-nya bir yılda yakla-şık 188 saatlik bir mesafeyi bir dakikada döner, yirmi beş bin senelik mesafeyi bir senede alır. Bu muazzam hareketi ona yaptıran ve bir sapan taşı gibi döndüren bir Kudret, bir ins-anı Arş-ı Âlâya geti-remez mi? Güneşin çe-vresinde o ağır cisim olan dünyayı gezdi-ren bir hikmet bir insan bedenini şimşek gibi Rahman'ın Arşı-na çıkaramaz mı?

Peygamberimiz sadece ruhuyla gitse olmaz mıydı?

Soru: "Öyleyse ise neden Miraça çıktı? Ne lüzumu var? Evliya gibi ruhu ve kalbi ile gitse yetmez mi-ydi?"

Cenab-ı Hak görünen ve görünmeyen âleml-erdeki güzellikleri göstermek için, kâin-at fabrikasını ve me-rkezini gezdirmek, insanlığın amel ve ib-adetlerinin âhirette-ki neticesini göster-mek için Efendimiz Aleyhissalâtü Vessela-mı oralara davet etm-esi gayet makuldür. Sadece ruhu ve kalbi ile değil, bu seyah-ate bedeninin de iş-t-irak etmesi gerekir.

Görünen âlemin anah-tarı olan gözünü, iş-itilen âlemin anahta-rı olan kula-ğını Arşa kadar birlikte alm-ası gerektiği gibi, ruhunun sayısız gö-re-vlerini üstlenen âlet ve makinesi hükmün-de olan mübarek bede-nini Arşa kadar çık-a-rması akıl ve

hikmet gereğidir.

Zaten Cenab-ı Hak Cennette bedeni ruha arkadaş ediyor. Çünkü pekçok kulluk göre-vine ve sınırsız lez-zetlere ve acılara beden kaynaklık etmek-tedir.

Öyle ise bu mübarek beden ruha arkadaş-ık edecektir. Cennet-te ruh bedenle birli-kte olacaksa Cennetü-'1-Me'vâ'nın gövdesi olan Sidretü'l-Münt-ehaya Efendimiz Aley-hissalâtü Vesselamın zatının arkadaşlık etmesi hikmetin tâ kendisidir.

Peygamberimiz Miraça sadece ruhen çıkmış olsaydı, zaten muc-ize olmazdı. Çünkü her veli ruhen ve kal-ben o âlemlere çıkab-iliyor.

Peygamberimiz kısa zamanda nasıl gidip geldi?

Soru: "Birkaç dakik-ada binlerce yıllık mesafeye gidip gelmek aklen mümkün müdür-?"

Cenab-ı Hakkın sana-tında hareket ve hız-ın derecesi farklı farklıdır. Sesin hızı ile ışığın hızı, el-ektriğin hızı, hatta ruhun ve hayalin hı-zı birbirinden bütün-üyle farklıdır. Geze-genlerin hızları da birbirinden farklıdı-r. Meselâ ışığın hızı 300.000 km/sn iken sesin hızı 360 km/s-n'dir.

Acaba Peygamberimiz-in lâtif bedeninin yüce ruhuna tabi olma-sı, ruh hızında hare-ke-ti nasıl akla ters gelebilir?

Yine bir insan on dakika uyusa bazı olur ki, bir yıllık iş görebilir. Hatta bir dakikada insanın gö-rdüğü rüyayı, rüyada işittiği sözleri, konuştuğu kelimeleri toplansa uyanıkken bir gün, belki daha fazla bir zaman gerek-ir.

Demek ki bir zaman dilimi iki kişiye gö-re değişebiliyor, bi-risine bir gün, diğ-e-rine de bir yıl hük-m-üne geçebilir.

İşte Peygamber Efen-dimiz Aleyhissalâtü Vesselam, Burak'a bi-nerek şimşek gibi bü-tün kâinatı gezip İl-âhi huzura çıkıp Rab-biyle sohbet şerefine ermiş, Onun cemali-ni görmüş, emirlerini alıp dönüp gelmiş-tir.

Miraçın benzeri bir olay var mıdır?

Soru: "Peygamberimi-zin Miraça çıkması mümkündür. Fakat her mümkün gerçekleşmiyo-r. Bunun bir benzeri var mı ki kabul ede-lim?"

Miraçın çok örnekle-ri vardır:

Bir insan, gözüyle bir saniyede Neptün gezegenine çıkabilir.

Bir bilim adamı, as-tronomi kanunlarına binerek tâ yıldızlar-ın arkasına bir daki-kada gidebilir.

İman sahibi her ins-an, namazın hareketl-erine düşüncesini bi-ndirerek bir çeşit Miraçla kâinata arkas-ına alarak İlâhî huz-ura girebilir.

Kalb gözü açık bir veli, İlâhî sırlara kırk günde ulaşabili-r. Hattâ Abdülkadir Geylânî ve İmam-ı Ra-bbanî gibi bazı evli-yanın bir dakikada Arş-ı Âlâya kadar ruh-en çıktıkları bildir-iliyor.

Yine nurlu bir cisme sahip olan melekler bir anda yerden Ar-şa, Arştan yeryüzüne gidip geliyorlar. Cennette, Cennet eh-li mü'minler, Cennet bahçelerine kısa bir zamanda çıkabiliyo-rlar.

Bu kadar örnekler gösteriyor ki, bütün evliyanın sultanı, bütün mü'minlerin ima-mı, bütün Cennet ehl-inin reisi ve bütün meleklerin makbulü olan Resul-i Ekrem Ef-endimizin bir anda Miraça çıkması, dönme-si, bütün yüce âleml-eri gezip görmesi ga-yet makuldür ve şüph-esizdir.

Miraçla gelen hediye-ler

Birincisi: Peygambe-rimiz Aleyhissalâtü Vesselam bütün iman hakikatlerini gözler-iyile gördü. Melekler-i, Cenneti, âhireti, hattâ Cenab-ı Hakkın cemâlini gözleriyle müşahede etti. Söz-lerinde ve vaadinde en küçük bir hilafı, aksi beyanı olmayan o yüce insan mü'min ruhlara manen şöyle diyordu: Sizin ina-ndığınız, melekleri, âhireti, Rabbinizin Nur cemâlini bizzat gördüm; bu iman esa-slari vardır, mevcut-tur; tereddüt ve şüp-he etmeyiniz. Böyle-ce mü'minler sonsuz bir imana ermenin sa-adetine kavuştular.

İkincisi: İnsan her-şeyi merak ediyor. Ayda hayat var mı, yok mu diye araştırıyo-r. Halbuki Ay O Ezelî Sultanın memleketi-nde ancak bir sinek kadar yer kaplıyor.

Mü'minler merak edi-yorlar. Rabbimiz bi-zden ne istiyor? Aca-ba ne yaparsak Rabbi-miz bizden razı olur? Bir yolunu bulsak da doğrudan doğruya Rabbimizle muhatap olsak, bizden ne isti-yor, anlasaydık der-ken, İki Cihan Serve-ri yetmiş bin perde arkasından ezel ve ebed Sultanının razı olacağı amelleri Mir-aç meyvesi olarak ge-tirdi beşere hediye etti. Bu hediye başta namaz olmak üzere İslâmın diğ-er esasla-ri ve ibadetleridir.

Üçüncüsü: Peygamber-imiz Aleyhissalâtü Vesselam ebedî saadet definesinin anahtar-ını alıp getirmiş, cinlere ve insanlara hediye etmiştir. Pey-gamber Efendimiz ken-di gözüyle Cenneti görmüş, sonsuz saadet-in varlığını müşahede etmiş ve bu büyük müjdeyi haber vermiş-tir. Öyle ki, bir ad-ama idam edileceği anda affedilerek padi-şahın yakınında bir saray verilse ne kad-ar sevinir.

Öyle de bütün cinler ve insanlar sayısı-nca toplu bir müjde olan bu sevinç ne ka-dar önemli ve değerl-idir.

Dördüncüsü: Peygamb-er Efendimiz Miraçta Cenab-ı Hakkın cema-lini görme nimetini tattı. Bu manevi nim-etin Cennette mü'min-lere de nasip olacağı müjdesini verdi. Ayın on dördünü nasıl açıkça gözünüzle görüyorsanız,

Rabbini-zi de öyle Cennette apaçık göreceksiniz buyurarak bu ezelf müjdeyi bizlere hedi-ye olarak getirdi.

Beşincisi: İnsan kâ-inatın en kıymetli bir meyvesi ve Kâinat Sahibinin en nazlı bir sevgilisi olduğu Miraçla anlaşıldı. Kâinata nisbetle küç-ük bir varlık, zayıf bir canlı olan insan bu meyve ile öyle bir dereceye çıktı ki, bütün varlıklar üzerinde bir makam ve mevki kazandı. Çünkü rütbesiz bir asker-e, Sen paşa oldun dense ne kadar sevin-ir. Öyle de âciz, fani, devamlı ayrılık ve zeval tokadını yiyen biçare insana birde-n, "Sonsuz ve baki bir Cennette Rahman ve Rahîm olan Allah'ın rahmetine gireceks-in" dendiğinde o ins-an ne kadar büyük bir mevki ve makama çı-kar. Cennette hayal hızında, ruh genişli-ğinde, akıl akıcılığ-ında, kalbin bütün arzularında Cenab-ı Hakkın ebedi mülkünde seyir ve seyahate erecektir. Cenab-ı Ha-kkın nur cemalini se-yretme nimetini tada-caktır. Böyle bir in-sanın kalb ve ruhu ne kadar büyük bir se-vince kavuşur değil mi? Miraçın bu meyve-si insanın en büyük arzu ve hedefidir. (Bediüzzaman Said Nur-sî, Sözlere, 31. Söz.)

Miraç Gecesi Namazı

Miraç gecesi kılın-a-cak namaz on iki rek-attır. İki rekatte bir selam verilerek kılınacak olan namaz on iki rekate ile bit-irilir. Her rekatte Fatihadan sonra on kere ihlas okunur. Kı-lınma zamanı yatsı namazı kılındıktan so-nra, imsak vaktine kadar ki herhangi bir vakit olabilir. Bu oniki rekate namaz bi-ttiği zaman selamdan sonra yüz defa :

Sübhanallahu vel hamdüllahi vela ila-he illallahü vallahü ekber vela havle ve-la kuvvete illa bill-ahil aliyyül azim duası okunur.

Ardından da yüz kere istiğfar yapılır.

Miraç Gecesinde Gün-düzünde Kılınacak Na-maz

Miraç gecesinde gün-düzünde öğlen namazı-nı kıldıktan sonra sonra dört rekate namaz kılınır.

Bu namazın;birinci rekatinde Fatiha dan sonra bir kere Fel-ak suresi, ikinci re-kattan sonra bir kere Nas suresi, üçüncü rekatta üç kere Kadr suresi, dördüncü rekatta elli kere İhl-as suresi okunur.

kaynak. Sorularla İslamiyet, mübarek gün ve geceler. Bediüzzaman Said Nursî, Sözlere, 31. Söz eserinden faydalanılarak hazırlanmıştır.

Cumhurbaşkanı Turgut Özal

Rahmetli Cumhurbaşkanımız Turgut Özal! Vefatı Yıldönümünde, geçmişe dair birkaç konuya not düşmek istedim. Bu ülkenin kaderi geleceği üzerine, ciddi kafa yormuş, hatta dokunulmayan yüksek tepelere, derin mahvillere korku salmış bir liderdi. Onu, ilerde tarih tüm yönleriyle anlatacaktır. Ben daha çok ölümü üzerindeki şaibeler hakkında yazmak istiyorum.

Türkiye Özal'la birlikte bir 'devrim' yaşadığı, Dost, düşman cümlelerinin üzerinde ittifak ettiği bir gerçektir. Özal! Bence Türk siyasal hayatında Abdülhamit-Menderes çizgisini zenginleştiren, yirminci yüzyılın en karizmatik kişiliklerindendi. İnançlı ve inançlarında samimi, akılcı, devrimci, cesaretli ve atak, Bu özellikleri kişiliğinde barındıran ve bunları eyleme dönüştürebilen bir başka siyasal kişilik yoktur.

Türkiye'de, Tek parti geleneğinin ülkenin önüne yığıldığı hemen tüm ekonomik ve siyasal sorunlar, onun kısa lakin yoğun 'iktidar' döneminde şaşırtıcı bir hızla çözülmüş, en azından çözüme kavuşma yolunda önemli adımlar atılmıştır.

Sekizinci Cumhurbaşkanı Özal'a iki defa (Bilinenler) suikast girişiminde bulunduğu ilk kez ortaya çıkıyor. Suikastla ilgili konuşan Semra Özal! Suikast görüntülerinin incelenmek üzere FBI'a yollandığını açıklarken, Özal'ın suikastı 'uluslararası tertip' olarak nitelendirdiğini söylüyor.

Gazeteci Mehmet Barlas ise Turgut Özal'la yaptıkları sohbeti şu şekilde anlatıyor:

"Rahmetli Özal! Cenevre'de Kartal Demirağ'ın kimlerle yemek yediğini, Cenevre Noga Hilton'daki hesaplarının kimler tarafından ödendiğini biliyordu. Özal'a göre devlet içindeki bazı adamlar bunu biliyor, ama söylemiyordu." Tekrar siyasete dönmeye karar veren, dengeleri sarsan yakın çevresiyle gelecek adına ve PKK yı bitirme planları yapan bir insanı, çıkar çevrelerinin yaşatmayacağı muhakkaktır.

O döneme baktığımız zaman bir sürü faili meçhuller yaşanmış, Türk insanının kardeşliğine, geleceğine hep darbe vurulmuştur.

Uğur Mumcu (Cumhuriyet gazetesi, Ankara, 24 Ocak 1993)

Rıza Güneşer (Halkın Gücü gazetesi, 14 Temmuz 1993)

Ferhat Tepe (Özgür Gündem gazetesi, Bitlis, 28 Temmuz 1993)

Muzaffer Akkuş (Milliyet gazetesi, 20 Eylül 1993) (EÖ)

Gazeteci Uğur Mumcu! Ankara'daki evinin önünde, arabasına konulan C-4'ün infilak etmesi sonucu hayatını kaybetti. Suikastın ardından binlerce kişi sokağa döküldü, müteaddiyin kitleler suçlu ilan edildi. Bazı 'tetikçiler yakalansa da azmettirenlere ulaşamadığı için dosya faili meçhuller Arasındaki yerini aldı.

1992-93 yılları benzer birçok karanlık olaya sahne olmuştu. O dönem olayları art arda sıralanınca vizyona konulan karanlık senaryo, daha net anlaşılmaktadır.

Turgut Özal, ANAP milletvekili rahmetlik Adnan Kahveci'yi yeni bir rapor hazırlaması için görevlendirdi. Kahveci, Güneydoğu'da bir süre inceleme yaptıktan sonra "Kürt sorunu nasıl çözülmez? "başlıklı bir rapor yazdı.

Mayıs 1992'de Özal'a sunulan metinde şu satırlar dikkat çekiciydi:

"Askeri çözümle hiçbir ülke çözüme ulaşamamıştır. Bugün Kürt sorunu siyasal bir kriz halini almıştır. Çözüm için cesur siyasal adımlara ihtiyaç vardır. Bu nedenle Kürt realitesi, Kürt kimliği ve dili hızla kabul edilerek, Kürtlerin siyasal hakları verilmelidir. Bu durum Türkiye'de demokrasiye ufuklar açmakla kalmayıp PKK gibi terör örgütlerine olan halk desteğini de ortadan kaldıracaktır."

Özal'ın ölümü Türkî ziyaretlerinden döndükten sonra meydana gelmesi de tesadüfi değildir. Param- parça olan Rusya imparatorluğu ve ayrılan cumhuriyetlerin Türkiye ye yakın olmaları, bazı çevreleri korkutmuş olabilirdi, içerdeki taşeronlarla işbirliği yapılarak zehirlenmiş olabilirler. Zira oradan geldikten sonra vefat etti.

Başından gecen önceki saldırıda bunun bir delilidir. 20 yaşındaki bir insanın arkasında güç olmadan böyle bir işi yapması düşünülemez.

M. Ali Ağca'nın yine elini kolunu sallayarak ülkeden kaçması ve Papa'yı vurması da aynı zaman dilimine denk gelmektedir. Özal'ın ölümü! Anlaşılan iç ve dış güçlerin ortaklaşa yaptıkları bir planın parçaları olduğu izlenimini bize veriyor.

Bütün bu bulguları üst üste koyduğumuz zaman eceliyle ölmediği zehirlenmiş, olabileceği kuşkularını vermektedir.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talimatıyla mezarı açılan ve naaşından örnek alınan 8. Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın ölümüne ilişkin raporda, Adli Tıp Kurumu incelemeler sırasında 4 farklı zehirli madde tespit ettiği basında yazılmış

çizilmiştir.

Çok zehirli olarak nitelendirilen ve 1980'de kullanımı yasaklanan böcek öldürücü DDT, ilk sırada yer aldı. Özal'da tespit edilen oranın, normal sınırın 10 kat üzerinde olduğu iddia edildi. Haberde yer alan iddiaya göre, ani ölümlere neden olan DDT, Özal'a sıvı ya da katı gıdalara karıştırılarak verildiği anlaşılmaktadır.

Cumhurbaşkanı Özal'ın oğlu Ahmet Özal, konuyu NTV'ye değerlendirdi.

Turgut Özal'ın zehirlenmesinin mümkün olduğunu belirten Özal, şunları ifade etti: "Ben de o geziye katılmışım. O yorgunluk babama bir anda geldi. Artık raporların yazıldığını zannediyorum. Adli Tıp bunları hukuken savcıya vermek zorundadır. Bundan sonrası savcının görevidir. Ben baştan beri bunun böyle olduğunu biliyordum. 14 senedir bunun kavgasını veriyordum,. Zehirlenmenin doğru olduğu kanaatindeyim."demektedir.

15 Temmuz darbe girişiminin arkasından gelen noktadan sonra, 1988 yılındaki suikastinin tekrar araştırılması lazımdır.

Etrafımızda dönen olaylara, Suriye de Amerika ve batılı dost görünümlü devletlerinde teröristlere neden destek verdikleride daha iyi anlamış oluruz.

O dönemdeki siyasilerin destek vermedikleri ve başına gelmedik kalmayan Özal'a baktığımızda, aynı şeyleri "Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan" nın da fazlasıyla Yaşadığını görmekteyiz.

Başkanlık sistemini ta o zamanlar dan savunan, Türkiye ve Dünya siyasetinde dönen oyunları çok iyi analiz eden ve Türkiye sevdalısı olup oynanan oyunların seyrini değiştireceği bilinen, Özal'ın şaibeli ölümü belkide çok gizli sırların çözümünede ışık tutacaktır.

Özal'lı yıllar! Türk siyasetinde değişime, insan haklarına damgasını vuran, bu kıymetli şahsiyeti Türk halkı hep rahmet ve şükranla anacaktır.

Seni Rahmet ve özlemle anıyoruz. Mekânın cennet olsun.

1-mayıs ve bizde düşündükleri

Bir mayıs gününü, bölge ülkeleri Türk, Kürt, Arap, ilkbaharın gelmesi olarak bilirdi. O yerden fıskıran muhteşem güzellikler karşısında mest olunur, ikramlar yapılırdı.

Zaten İslam dünyasının işçiye bakış acısı tamamen farklı ve hiçbir ideoloji onun önüne geçemez ve geçemeyecektir de. Peygamberimiz, (s.a.v) "İşçinin alın teri kurumadan karşılığını verin" buyurmaktadır.

Biz bu gün İslam hukukunu iş mevzuatını bilmediğimiz için, başka vadelerde, bize yabancı yerlerde derdimize çare arıyoruz.

"İşçi Bayramı" denince benim aklıma ilk gelen, fakir-fukara, işçi, memurların maddi,manevi sıkıntılarında daha çok, kırılan camlar, atılan Molotof kokteylleri, yakılan arabalar, bir birine dış bileyerek çatışan sendikalar ve mağdur edilen yığınlar aklıma gelir.

Yeni-yeni bir şeyler değişmeye başladı.2010 yılından itibaren Türkiye-dede resmi tatil ve bayram ilan edildikten sonra, biraz bayram havasına girmeye başladı.

İşçi, memur, yığınları sokaklara döküp, kardeşkanı döktürenler? Kendi kasalarını doldurmak için, en lüks eğlence merkezlerinde veya otel localarında, kadeh tokuşturanlar, bugün hesap vermeye başlayınca işin aslı anlaşıldı.

Yığınlar nihayet bu güne "Emek ve dayanışma günü" demeye başladılar.

Başkalarına kul köle olmaya değil, hak ettikleri insana yaraşır, çalışma imkanlarını ve maddi-manevi iyileştirmeleri, medenice ve demokrasi içerisinde aramaya başladılar.

Yine bu günlere kadar birbirimize öcü gibi bakarken, sağ, sol, şu, bu diye bölünüp öteleştirilirken, anlaşıldı ki! Hepimiz aynı gemide, aynı gaye için mücadele ediyoruz. Dün farklı gözlüklerden bize baktırıp düşman kardeşler ilan ediyorlardı. Şimdi kendi gözlerimizle bakmayı, görmeyi öğrendik.

Bu günkü kapitalist düzen, hep tüketme üzerine kurulmuştur. Tüketmek içinde üretme pazarları devreye girmiş, bu konuda üreticiler haksız rekabet yaparak ayakta kalabilmek için, bir birlerini ezmeye başlamışlardır.

Bu çatışmada olan ekmek peşinde koşan yığınlar olmaktadır. Çok çalışmak, az kazanmak, karşılığını alamamak ve reklamlarla aynı zamanda tüketici durumuna itilmek.

Kapitalist düşünce kendisi yaşamak için, sömürmek durumunda kalıyor. Bu durumda insanlar arasında maddi-manevi büyük uçurumlar meydana getiriliyor.

Oysaki! İslam'da "komşusu aç iken tok yatan bizden değildir" buyrulmaktadır.

Önce sen, sonra ben diyebilsek ve hakiki zekat, sadaka müessesini hayata geçirmiş olabilsek, işte o zaman maddi ve manevi bir çok meseleyi halletmiş oluruz.

Hala işin gerçek mahiyetini anlayamayan bazı radikaller, işçi bayramını İslam düşmanlığı olarak kullanmaktadırlar. 'yazılan Gericiliğin Karanlığını Reddediyoruz' yazısından ne anlıyoruz.?

Fakat benim merak ettiğim! İslam dininin hak ve hürriyetlere en iyi riayet ettiği, fakir ve zenginleri dengeleyecek zekat sisteminin bulunması ve hiç kimsenin kimse üzerinde baskı kuramayağı bir devlet sisteminin bulunmasının neresi gericiliktir.?

Türkiye de ise hala Kominist,Sol,laikçi ve kemalist bazı çevrelerin İslam düşmanlığı bayramına döndürüyor buna çok dikkat etmek gerekir.

İmam hatipler kapatılsın, kahrolsun şeriat gibi söylemlerinde işçilerle ve işçi haklarıyla hiç alakası yoktur.

İslâmiyet! alın terine büyük ehemmiyet vermiştir. İslâmiyete göre çalışma hayatında emeğe saygı vardır. Karşılıklı anlayış ve işbirliği vardır.

İşveren bir emanetçidir. Mülkün hakiki sahibi Allahu Teâlâ'dır. O patron denilen şahsın gerçek serveti "ameli"dir. Ne kadar zengin olursa olsun mezara sadece bir kefenle gidecektir.

Bu vesileyle -1 Mayıs'ın ülkemizde ve dünyada anlamına uygun olarak dostluk, dayanışma ve bayram havası içerisinde kutlanmasını diliyor, sağlık, mutluluk ve başarı dilekleriyle, en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum...

Sıla-i Rahim ve Kanlıca

Bizde eşimle birlikte doğup büyüdüğümüz ana baba yadigârı yerlere bir sila-i rahim yapalım dedik.

Sıla-i rahim; akraba ve yakınları ziyaret etme, hallerini ve hatırlarını sorma, gönüllerini alma anlamında bir İslam ahlâkı terimidir.

Ömür kabir alemine yanaştıkça ve insan kemale erince böyle bir yumuşama halet-i ruhiyesi zuhur ediyor.

Sıla-i rahimde, rahmet vardır. Yeni nesil arasında ihmal edilen bir kavram, bir davranış biçimidir. Öyle ki; çoğu zaman akrabalarımızın isimlerini bile unutuyoruz maalesef.

Yeni nesil bu kutsal emri unutmaya başlamış. Anne, Baba, Teyze, Amca, Dede ziyaret edilmez olmuş, sosyal medya, mesaj, watsap gibi basit, soğuk baştan savma gönül alma kabilinden şeylerle yapılır olmuş.

Hatta insanlar birbirinden kaçır hale gelmişler. Deniz kenarı, eğlence merkezleri, turlar, derken hakiki anenelerimiz unutulmuş.

Ben şahsen dost, akraba, sevdiklerimi göz göze gelmedikçe, canı gönülden sarmaş dolaş olmadıkça, bir şeylerin yavan ve eksik olduğuna inanıyorum.

Dedemin mezarı, anamın ayak izleri, geçmişin sinmiş manevi kokusunu içime çekmez, burun deliklerim sızlamazsa o ziyaretlerden haz alamıyorum.

Sıla-i rahîm merhamet ve acıma duygusundan kaynaklanan yavan bir ilgi değil; bu aynı zamanda rahmetin/merhametin sonucu olarak akrabalara gerekli yardımı yapmak, gereken faydayı onlara ulaştırmaktır.

Zira sila-i rahîm sıradan bir ziyaret değil, İslâmın müslümanlara emrettiği önemli bir akrabalık görevidir.

Avrupa'dan Türkiye'ye izine gitmek, köyünü kasabasını ziyaret etmek, Türkiye'de yaşayanların da bunu zaman zaman yapmaları sila-i rahîmdir.

Halbuki sila-i rahîm yalnızca mekan ziyareti değil, aynı zamanda, kişi/akraba ziyaretidir, onlara ilgi göstermektir, onlarla irtibatlı olmaktır.

Bir çok hadiste de akrabalık bağının güçlendirilmesi, sila-i rahîm yapılması emredilmektedir. Bu açıdan alimler, sila-i rahim yapmanın farz anlamında 'vacip' olduğunu söylemişlerdir.
(Hüseyin K.Ece)

Bizde çankırı orta kazası kanlıca köyümüzde bu vesileyle gezme, görme, ziyaretler yapma imkanı bulduk. Hem geçmişini yad edip dualar gönderirken içinde bulunduğumuz anın kıymetini yaşamak nesillere aktarmak istedik.

Ta uzaklardan adeta uful uful havasını hissedip içimize çekerken burun deliklerimizin sızladığını, yılların filim şeridi gibi acı, tatlı anılarıyla gözümüzün önünden geçtiğini hissettik.

Binalar büyümüş, büyük marketler açılmış, bize yabancı kareler gerek yerleşim yerlerinde gerekse insanınızda kendini göstermiş.

Ziyaretler yavan ve yaya, insan ilişkileri soguk ve yapmacık olmuş. Mal hırsı, maddi yarış, önde görünme egosu, kardeşleri birbirine düşürmüş. bizim bu toprakları ne yazıkki insanımızda etkisi altına almış.

Her şeye rağmen bu kutsal sila-i rahim vacip ibadetini yaşamayı ve yaşatmayı ihmal etmeyelim.

BU TOPRAKLAR

Çankırı orta Kanlıca köyümü dolaşdım
Hatıralar mazi olmuş, hasret yollarında
Gözümde çanlandı geçmişim andım ağladım
Toz duman bile kalmamış, eski yollarında.

Geçti yıllar rüyada, bazen uykuda hüsrân
Çocukluk gençlik Terk Edip beni hızla akan
Yaş elli yi devirdi ahlâr içimde buhrân
Her şey Irak olmuş bana uzaktan bakan

Kimler gelip geçti şahittir şu killi toprak

Aldı Ömür sayfasından yırtı yaprak-yaprak
Boram buram sinmiş kokusu ne varsa bir bak
Bu çoğrafya da dedem, ninem mayamız saklı.

Karanlık emelli, beyler, ağalar da yaşamış
Nam salmış etrafa eli bol mertlerde varmış
Dedeler ne ekmişse nesiller onu biçmiş
Kanlıca mın bağrında meşhur bedenler saklı.

Allahım gelmiş geçmiş bütün göç edenleri
Af eyle bicare kara eyleme yüzleri
Serfiraz kıl sahipsiz bırakma beldeleri
Cennet yurdunda ayırma dün ile bizleri.

Nesillerimizi imana dilbesti eyle
İnsin, cinnin, şeytanın şerrinden uzak eyle
Ayırma kuran ve sünnet çizgisinden böyle
Yatan bu topraklardaki erenler hürmetine,

Ahmet Ali, günahkar, aciz garib kullarız
Rasule ümmet, ona yanan sevdalılarız
Bu topraklarda atılmış bizim DNA mız
Sıla-i rahimsiz bırakma bizi ya Rabbi.

A.A.Canbaz 201

TEBBET (MÜTEGALLİBE)

Eli kurusun, kurudu da..

Ebu Leheb, “alev babası” anlamına geliyor. Bilindiği gibi Hz. Peygamber'in öz değil üvey amcası olur. Kardeşi Ebu Talib'in vefatından sonra “beyaz bir sayfa” açmak istiyor ve yeğenini çağırıyor.

Kavmiyetçilik damarları kabarmış olacak. “Bak bak, yeğenini himaye etmedi, edemedi!” dedirtmemek için yapıyor bunu, adam olduğundan değil.

Amcasının davetine icabet eden Hz. Peygamber'e, yekten sorduğu soru şu:

“-Ben Müslüman olursam bana ne var?”

Hz. Peygamberin dudaklarından tek cümlelik net bir cevap çıkıyor:

“-Herkes ne varsa, sana da o var?”

Vahyin “Elleri kurusun, kurudu da...” diye beddua ettiği Ebu Leheb'in buna karşılık söylediği söz, aslında sadece dünün Tevhid ve Şirk mücadelesinin arka planını değil, günümüz Türkiye'sindeki mücadelenin de arka planını ele veriyor:

“-Beni herkesle bir tutan din olmaz olsun!”

Malum azınlığın bu ülkede peydahlanma süreci, yaklaşık iki asırlık bir hikâye. Mütegalibe sınıflar, kaleyi içten ele geçirmek için peydahlanırlar. Bu her yerde böyledir. Genellikle zapt edilmesi zor, sağlam kaleler için uygulanan kadim bir desisedir bu. Bir tür Truva atı yöntemi yani.

Düşman, kaleyi çarpışarak bileğinin ve yüreğinin gücüyle elde edemeyeceğini anladığında bu yola başvurur. Osmanlı İslam kalesini bileğinin gücüyle yıkamayanlar, kaleyi içten yıkmak için bir Truva atı sınıfı peydahlamaya koyuldular.

Bu ülkedeki Batılılaşma projesi, Truva atı projesidir. Batılılaşma hikayesi, bâtılaşma hikayesidir. Bu proje, “milleti iddialarından arındırma” üzerine kuruludur. Bu toprakları ancak bu yolla iddialarından arındırabileceklerini biliyorlardı. Ve tabi ki iddialarından arındırmadan bu ülkeyi “kuyruk” edemeyeceklerini de...

Bundan ta iki yüzyıl mukaddem Osmanlı'nın en cins kafa çocuklarını Paris'e devşirmek üzere gönderdiler. Osmanlı devşirme sistemi tersine döndürülmüştü. Tanzimat ve Islahat süreciyle yabancıların eğitim kurumu açmalarının önü açılınca, devşirme süreci dışarıda değil içeride sürdürüldü.

Söz konusu yabancı misyon okullarında idrakini iğfal ettikleri zümreler peydahladılar. Bunları damızlık olarak kullanıp, Osmanlı Askeri mekteplerini ele geçirdiler. Askeri devşirince zaten iş kendiliğinden kolaylaşmış oldu.

Fakat bütün bu süreçlerde Müslüman halk hep boğaza takılan kılçık oldu. Onu devşiremediler. Müslüman halk iddialarına sahip çıktı. “iddiam duam, duam iddiam” dedi. Bunu dediği her seferinde darbe yedi, dipçik yedi, muhtıra yedi, sopa yedi, zılgıt yedi. Ama ağır aksak bugüne kadar iddialarını taşıdı. Bir avuç mütegalibenin ensesinde boza pişirmesine kendi yöntemleriyle hep itiraz etti ve edecek.

Şimdi gözlerimizin önünde süren kirli kavga, aslında bunun kavgası. Mütegalibe, Truva atı yöntemiyle içten yıktığı kaleyi asıl sahiplerine geri vermemekte direniyor. Kalenin halkı, kalesini içten savunuyor. Mütegalibe, ilk defa tarihi dış desteğinden mahrum kalacağı endişesi taşıyor.

Çünkü mütegalibeyi Truva atı olarak kaleyi içten yıkmak için kullanan egemen dış odaklar için maşa kullanmanın modası geçti. Bu modanın geçtiğini anlayan kadim mütegalibe sınıfı, yetiştirme yurdundan salınmış sahipsiz kız sendromuna tutuldu. Hırçınlığı bundan. Ele âleme kendisini maskara edecek uçuk kaçık yöntemlere sarılması bundan.

Bu ülkede Truva atı olarak peydahlanmış mütegalibe zümresinin sorunu tali değil aslidir.

Bir: Var oluş sorunu yaşıyorlar. Zira aidiyetleri yok. Öz nesebini inkâr edip kendisine düzmece nesep tedarik eden birinin tepkilerini veriyorlar. Sözün özü, ben idrakinden mahrumlar.

İki: Beka sorunu yaşıyorlar. Zira kökleri yok. Işık karşısında karanlığa, inanç karşısında inkâra benziyorlar. En küçük sarsıntıda vaveyla koparıyor, her şeyi olmak ya da olmamak sorununa dönüştürüyorlar.

Üç: Değer sorunu yaşıyorlar. Zira sahici değerden mahrumlar. Kendilerini peydahlayan egemen güçler onlara etiketler ve fiyatlar koymuş. Onun için etiketsiz olanı kavrayamıyor, değeri ve değerleri olanları anlamıyor, değere fiyat biçmeye kalkıyorlar.

Dört: Yer sorunu yaşıyorlar. Zira kelimenin tam anlamıyla yersizler. Onun içindir ki, en ecnebisi en yerli gibi, en haymatlosu en vatanperver gibi görünüyor. En dinsizi Din elden gidiyor” çığırkanlığı yapıyor. Yersizler, çünkü “yerlilere karşı savaştan kovboy” rolündeler.

El, mecazen gücü ve kudreti temsil eder. “Eli kurusun” demek, “gücü sönsün, kudreti yok olsun” demektir. Modern Ebu Leheb'lerin derdi aynı: Herkesle bir tutulmak. Millete güvenmeyenleri, “herkesle bir tutulma” korkusu sardı. Dedikleri, Ebu Leheb'in dediğiyle aynı: Beni herkesle bir tutan olmaz olsun.

O halde şu zor günlerden geçerken, namazlarda, Tebbet suresini ta yürekten okumaya devam edelim..

Milletvekili maaşları ve kriz

Toplum olarak elbette ki vekillerimizin iyi hizmet verebilmesi, hizmet adına ülkenin her yerine koşmalarını arzu eder, cüzdanlarının dolmasını isteriz.

Fakat ben bu yaşıma kadar sayıları çok az olanlar müstesna, onları tenzih ederim. Vekillerimizin malvarlıklarının veya harçlıklarının hizmet adına azaldığına şahit olmadım. Tam tersi milletvekili olabilmek için, neyi var neyi yok satıp reklâm harcaması yaptıklarına ve mallarının katmerli arttığına tanık olduk.

Türkiye şartlarında askeri ücretle geçinen, işçi, emekli ve zor şartlarda hayatını idame ettiren o kadar çok insanımız var ki, ben şahsen sayı vermeye utanıyorum.

Dünya ölçeğinden baktığımızda, kısacık ömür sermayesi içerisinde, her türlü vücut kimyası için gerekli gıdayı alamayan ve ömründe sila-i rahim yaptığı topraklara hasret, bir daha ayak basamayanlar var.

Bir eli yağda bir bal da olanlarımız azınmayacak kadar çok. Ülkemizin ciddi para getiren kaynakları da yok. Fakat insanlarımızın gelir seviyesi ve dağılımı çok dengesiz, bu nedenle devletimizin emekli ve askeri ücretle çalışanlarımızı kimseye muhtaç etmeyecek iyileştirmeler yapmalıdır.

Halkın hali evet inkâr etmiyoruz. Ak Parti hükümetleri zamanında ve bu yeni sistemle biraz daha rahata ermeye, yüzler gülmeye başladı. Ümit bağladıkları, aradıkları yönetim ve yöneticilere doğru gidildiğinin sinyallerinin alındığına şahit olduk.

Cumhurbaşkanımızın, "biz halkımıza hizmet için geldik" nidalarının sık-sık kulaklarda yankılandığı ve Amerika kaynaklı krizden çıkmaya çalıştığımız şu günlerde, halkımızın topyekûn bu krizden çıkmak için seferber olduğu zaman diliminde "Meclisteki siyasi partilerimizin Sağ, solu'yla, parti Başkanlarından ve milletvekillerimizden tık yok".

Türkiye şartlarında vekillerimizde zamlar yapılmalı, ama makul bir rakamda olmalı. Hizmetlerini güzel yapabilme adına havada, karada, bazı bir takım kolaylıklar ve ödeneklerle önleri acılabilir. Öncelik onları oraya taşıyan "hizmet sözü alan halkta" olmalıdır.

Bir sene veya bir dönem vekillik yapmış vekiller ömür boyu istifade ettikleri veya edecekleri ayrıcalıklardan ve Kaymaklı emekliliklerden yararlanma konularında da düzenlemeler yapılmalıdır.

Diğer bir konuda teröre bulaştığı kesinleşmiş hainler asla hiç bir dönemde hiç bir haktan istifade etmemelidirler.

Hele vekillerimiz seçildikten sonra, tüm insanımızı kucaklayıcı olmalıdırlar. Kin, nefret ve ayrılık tohumlarını eritmeliler. Kardeşliği tesis etmeliler.

Bakan, milletvekili, belediye Başkanlarımız, mülki amirler, bürokratlar İşte bu halkımız kendilerine tepeden bakan, halkın içine inmeyen, onların kalp ve his dünyalarına tercüman olamayan, kişi ve kişiler her ne olursa olsun, hüsnü kabul görmüyorlar. O makamlara gelenler asla makam sahoşluguna kapılmamalı, bilakis o makam ve mevkilerin sorumluluğu altında hareket etmelidirler.

Velhasıl, şu kriz döneminde vekillerimiz, belediye Başkanlarımız ve bürokratlarımızdan da aynı özveriyi beklemekteyiz. Vesselâm.

CANIM ANNEM

Evet kardeşlerim;ANNE'LER günü münasebetiyle,,

Bize “Anne ”ve “Baba”nın değerini, kıymetini, “İslam dinimiz” anlatıyor... Bırakın onları “huzur evlerine terk etmemizi, onlara, “öf” bile dememizi yasaklıyor!

Biz böyle bir “dine mensubuz, böyle bir peygambere ümmet” bizim dışarıdan gelen“gün ve izm” lere hiç ihtiyacımız var mı?.

Müslüman milletlerin anneye, babaya! Anne ve Babalarında evlatlara verdiği değeri, diğer toplumlarda görmek mümkün değildir. Bu bir dini, vicdani ve Rahmani iltifattır. Senede bir gün değil onların bize, bizimde onların manevi atmosferi içerisinde dualarına her zaman ihtiyacımız vardır.

Anne-baba, insanın en başta hürmet edeceği kutsi iki varlıktır. Onlara hürmette kusur eden, Hakka karşı gelmiş sayılır. Onları hırpalayan, er-geç hırpalanmaya maruz kalır.

Haydi, öyleyse Sarılalım,

Annelerimize - Babalarımıza..

Ama bir gün değil, her gün! Bir gün değil her gün Anneler - Babalar günü..

TEFEKKÜR ve TEŞEKKÜR

Tefekkür ve Teşekkür

Şu sıcak İstanbul günlerinde, bizim gibi tatil yapma imkanı pek olmayan, koşuşturma içindeki insanlar, bir nebze de olsa serinlemek nefes almak için sığınacak liman arıyorlar.

İşte bu imdadımıza manevî kardeşim Süleyman AKPINAR yetişti. İstanbul'un göbeğinde, Beykoz sırtlarında yeni almış oldukları Bir çiftlikte, sağolsunlar bize ikram da kusur etmediler.

Devasa yeşillikler içerisinde ki bir yerde, içinden Akan dereler, kayalardan sızan, kaynak suları, her çeşit. Elma, armut, dut, erik, gibi farklı leziz meyveler, domates salatalık marul gibi hormonsuz yeşillikler, adeta insanı farklı bir dünyaya taşıırken, Rabbimi tevekkül etmeyede vesile oluyor.

Herşey ama heeeeeerşey muhteşem. Süleyman kardeşim ve değerli eşi, torunları, gerçek bir misafirperverler. muhteşem tatları, tavuk, ördek, hindi altından Taze yumurtaları, Kendi yetiştirdikleri balıkları, semaver de demledikleri çayı, muhteşem lezzetleri, kardeşimin elinden tatma imkanımız oldu.

Rabbim Dost, Akraba, Arkadaş, tüm mümin kardeşlerimize maddi, manevî bu ve benzeri güzellikleri nasip etsin.

“O Rab ki, yeri sizin için bir döşek, göğü de (kubbemsi) bir tavan yaptı. Gökten su indirerek onunla, size gıdâ olsun diye (yerden) çeşitli mahsuller çıkardı. Artık bunu bile bile Allâh’a şirk koşmayın.” (el-Bakara, 22)

Gerçekten insanımızın hele İstanbul gibi yerlerde yaşayanların, sosyal medyadan, boş koşuşturmalardan uzaklaşarak, böyle yerlere kaçmalarında fayda var.

Bu sayede hem kendilerini yenilemek, hemde Rabbine tefekkür etme imkanını bulacaktırlar. Tefekkür edebilmek için hepimizin, doğal gerçekliğimizin yaratılışı hakkında bizi hayrete düşürecek böyle yerlere ihtiyacımız var.

Veeee Süleyman AKPINAR kardeşime, Eşine Çocuklarına bize böyle Bir imkân sundukları için çok teşekkür ederiz . Allah razı olsun. HARİKASINIZ!

Teşekkür etmek bir sanattır

Öncelikle bana her şeyi veren her ihtiyacımı gideren Rabbime Elhamdulillah.

Her gözümü açtığımda, beyazdan siyahı, Gökyüzünün derinliklerindeki yıldızlı görüntüyü Ve de insan kalabalıklarının içinden sevdiğim insanı ayırt etmemi sağlayan, iki göz verdiği için şükürler ola.

Gece ve gündüz demeden, ağustos böceklerinin, kanaryaların şarkılarını, çekiç ve motor seslerini, köpek havlamalarını, fırtınaları ve sevdiğim narin sesleri bütün genişliği boyunca kaydeden şeyi, Kulağı verdiği için şükürler ola.

Haykırıp düşünebildiğim kelimeleri, anne, arkadaş, kardeş, yanan ışık gibi kelimeleri ve sevdiğim insana giden ruhumun rotası gibi kelimeleri düşünüp ve açıklayabilmem için bana sesi ve alfabadeki kelimeleri verdiği için şükürler ola.

Onlarla şehirleri, gölleri, deniz kıyılarını, çölleri, dağları ve geniş düzlükleri ve senin evimi, sokağımı ve bahçemi gezdiğim yorgun ayaklarımın yürüyüşünü verdiği için şükürler ola.

Yıkıntılardan ayağa kalkışı ayırabilmeyi, şarkımı oluşturan, hayat akışı ile aynı olan şarkıyı oluşturan, İki temel maddeyi; gülücüğü ve gözyaşını verdiği için şükürler ola.

Nedenini bilmeden geçip giden zamanın içinde, Hayatı yaşanılır kılan, bir nefesi daha halkama katabilmem ve onunla nefes alabilmem, güler yüzle yaşamı verdiği için şükürler ola.

Bin bir zahmet ve marifetle sofrayı hazırlayan eşimi, çayımı, suyumun ayağıma getiren çocuklarımı bana nasib ettiği için. Sahip olduklarıma, sahip olmam için beni dünyaya getiren anne babama, en sinirli anımda bile alttan alan, olgunluk ve büyük bir sabırla dinleyen dostu ve saymakla bitmeyecek ama hayatımın bir anında mutlaka benimle olan insanlarla olmamı nasib ettiği için şükürler ola.

Allah'tır c.c. bize her şeyi veren.

O'dur bütün teşekkürleri asıl hak eden.

Şükrederiz her halde bizi ve dünyayı var eden Allah'a c.c.

Şükrederiz bize hayatı bahşeden Allah'a c.c.

Yaratılmış her şeyin sahibi Rabbimize şükretmek kulluk görevimiz ise, aradakilere yani akrabalarımıza, annemize, komşumuza, öğretmenimize, arkadaşımıza, çocuğumuza, bizlere yardım eden ve iyilik yapanlara, hatta kâinata, canlı cansız mahlûkata teşekkür etmekte insanlık görevimizdir.

Ne ince bir noktadır teşekkür.

Bir teşekkür insanı insana dost eder.

Ahmet Ali Canbaz

Ölüm var ey dostlar

Şu sıralar arka arkaya gerçek âleme göçen dostlarımın, büyüklerimin, tanıdıklarımın, ahiret yurduna uful edişini görüp duyduktan sonra, bir nebze acılarını paylaşmak ve Ölümün bizde bıraktığı derin hissi, siz dostlarımla paylaşmak istedim.

Dünyaya gelen her canlı avucunun içinde ölüm tarihiyle doğar. Bu tarih şaşmaz. Ne bir saniye öne ne de arkaya gider.

Yüce Allah'ın şaşmaz kuralı, Ölüm için vesileler yazılmıştır. Kimi için hastalık, kimi için kaza, kimi için ise yaşlılık.

Ama her ne olursa olsun ölüm soğuktur. Beklenmedik anda gelebilir. Hesabımızı boşa çıkarabilir. Sıra tanımaz. Bahane dinlemez. Aracı kabul etmez.

Kim ne derse desin, Cemal Süreyya'nın dediği gibi, "Her ölüm erken ölümdür!"

Hayattan alacağı henüz bitmemiştir.

Düşlerinin peşinden koşmak için zamana ihtiyacı vardır.

Daha yapacak çok işi, yürümesi gereken çok yolu vardır...

Ve giden kaç yaşında olursa olsun, ölümün o soğuk yüzünü hiç bir zaman sevdiklerimize yakıştıramayız.

Hâlbuki bize o uzun gelen ömür belki de bir dakika sonra bitecek... Belki bir saat, belki birkaç gün, birkaç ay veya yıl... Bilmiyoruz. Fakat uzun zannetmemiz bizi aldatıyor. Bize düşen az veya çok, kalan ömrü değerlendirmek.

İnsanoğlu yaşamayı çok seviyor. Ölmeyi istemiyor. Uzun ömür istemek, dünya muhabbeti için olursa felâket...

Ancak uzun ömür talebi; dünyada biraz daha yaşayayım da, Rabbimin rızâsına uygun amellerle meşgul olayım; günahlarımın tevbe edeyim, kazalarını edâ edeyim niyetiyle ise güzel...

Dolayısıyla ömrün uzunluğu, kısalığından ziyade, onu neyle doldurduğumuz önemli. Bir de bizi o ömrün sonunda nelerin beklediği...

Bir kere ölümün dehşeti var...

Sonra da kabrin dehşeti var.

Demek ki kabir, bambaşka bir âlem. O gördüğümüz kara toprak değil, anlayamayacağımız mânâda çok derin bir âlem.

Âlimler; sâlih kimseleri de toprağın sıkmasını, bir annenin hasret kaldığı yavrusuna kavuşunca onu bağrına basıp, şiddetle kucaklamasına benzetmişler.

Sâlih kişi bundan eziyet duymaz. Toprak, bedenimizin aslı olması cihetiyle anamız gibidir. «Nerdesin ey mübârek seni bekliyordum.» dercesine iki dostun kucaklaşması gibi; sâlih kişilerle toprak kucaklaşmış.

Fakat fâsık kimseleri, toprak öyle bir sıkar ki, kemikleri birbirine geçer... Kıyâmete kadar da azabı devam eder.

Rasûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem- buyuruyor:

Ömrün ötesinde ölüm var. Ölümün ötesinde kabir var, kabrin ötesinde haşir var, hesap var, mîzan var, sırat var...

O korkunç manzarayı; îman, sâlih ameller, hizmetler cennet manzarasına çevirir. Başka hiçbir tedbir kabrin azabını ve korkunçluğunu gideremez.

Kabre karşı asıl tedbir, son nefesten önce alınır. Güzel bir ölümün çaresi, definden sonra değil, ölümden önce ömrün içinde bulunmalıdır.

"Kabirdeki ölü, denizde boğulmak üzere olan ve dehşet içerisinde yardım isteyen kimse gibidir. Babasından, anasından, kardeşinden, samimî ve sâdik arkadaşından bir duâ bekler.

"...Ölülerinize de Yâsîn Sûresi'ni okuyunuz." (Ahmed, V, 26)

Şimdi birtakım adamlar; "Ölüye Kur'ân okunmaz!.." diye diye insanları Kur'ân meclislerinden mahrum bırakmaya çalışıyorlar. Bırakın insanlar; geçmişleri için, anneleri-babaları için duâ etsinler, hayır yapsınlar, Kur'ân okusunlar, okutsunlar.

Bunda ne zarar var?!.

Eğer biz vazifelerimizi yaparsak, kabir korkulacak bir yer değildir..

Ölüm deyince bir de Hz. Fatıma'nın ölüm karşısındaki tavrı gelir aklıma. Babasının ölümü karşısında ölene kadar altı ay boyunca Medinelilerin tahammül edemeyeceği bir hüznü yaşamıştır. Kendi ölümüne ise bir bayram sevinci ile hazırlanmış süslenmiştir Hz. Fatıma.

Bir annenin ölümlerine böylesine sevinç yaşamamasını anlamakta çok zorlanırım; ama Hz. Fatıma'nın özel kişiliği ile kendime izah edebilirim ancak.

Hz. Fatıma'nın durumu ahirette imanın ufuk noktasıdır. Ahireti görüyormuşçasına inanan biri ancak ölüme böylesine sevinçle bayrama hazırlanır gibi hazırlık yapar. Babası ile ahiret hayatında buluşacağından o kadar emindir ki Hz. Fatıma zerre miktarı şüphesi yoktur. İşte Hz. Fatıma gibi bir imanla ahirete hazırlanmak gerekiyor.

Rabbimiz rızasını tahsil edecek güzel amellerle meşgul olanlardan eylesin. Şeytanın şerrinden, nefis-i emmârenin şerrinden bizi ve evlâtlarımızı, bütün yakınlarımızı, bütün ümmet-i Muhammedi muhafaza eylesin...

Cenâb-ı Hak; huzûr-i ilâhîye kul haklarından kurtulmuş olarak gitmeyi, günahlarımıza tevbe ederek, arınmış olarak Rabbimiz'in dîvânına tertemiz çıkmayı hepimize nasip eyle

Bu vesileyle, değişik zaman dilimlerinde yitirdiğimiz şehitlerimize, eş, dost, akraba, hemşehri ve tüm vefat eden mümin ve mümine kardeşlerimize Rabbimden dolu - dolu mağfiret diliyor, mekanları cennet, makamları âli olsun, inşAllah..

Kederli ailelere başsağlığı ve Rabbim den sabrı cemil diliyorum...

Ahmet Ali Canbaz

KİMİM BEN

Ağzı dualı olurdu analarımızın,
Yufka yürekli babalar, göz yaşları saklı..
Dedeler torunları bir başka severdi,
Evlerin bahçesinde, Aşiyân kuş yuvaları asılı.

Kız oğlana uzaktan bakar,
Oğlan maniler düzerdi...
Ahırlar ev altında olur,
yinede insanlar misk kokardı..
Sevdağlı gençler!

Çay, ırmak kıyısında dolaşır,
Can pınarından su taşırdı.
eli kınalı yavuklu kızlar,
Oluk başında hayvan sularken,
aşık olurdu sevdalılar...
Testiler, kovalar, koyun, kuzular,
şahitti hep oracıklar....

Sütte su, yağda hile olmaz hastı tadı...
Bazlamanın üzerinde,
başka kokardı tereyağı...
İnekler, keçiler yerli,
mandofon değildi adı...
Bakır tencerede yoğurt,
yayıpta olurdu nefis ayrıntı...
Odun ateşinde pişerdi,
bahçe tavuğu...
Yumurtası şifa olurdu,
hastalara ördeğin, gazın...

Kıracı babamın ayrılırdı, evdeki dört köşeli minderi,
Misafir siz ev olurmu der, çağırırdı yoldan geçenleri...

Asırlık yaşamış gibi anamın kırış kırıştı alını,
Ay bile kıskanır dı köydeki nasırlı alınları...
Askere uğurlanırdı gençler, vatan sevdalısı...
Değirmen çarkının, dua'lara karışırdı lahuti sesi..

Kapı önlerinde toplanırdı yaşlı teyzeler,
Hükümet kurup yıkmayı bilmez,
masumdu sohbetleri..
Bir ses duyulurdu köyün tam merkezinden,
Hayır Dua ederdi çullu Hacer ebe,
Selam veren herkeze gönülden..

Hastalanma! ilaç doktor bulmak ne mümkün,
Ecel gelmişse çağırın, hocayı yasin okusun...
Ölümü bile başka güzeldi, evinde gerile gerile...

Nerde ambulans, ebe yok,
Çağırın doğuma Zühre ebe gelsin,
Kırık - çıkık Kadir dedenin işi..
Çolak ebe şifa bulsun,
derde merhem onun işi...

Yuva salur, kalfat köylerine yaya giderdik,
Önümüzü kesen, taciz eden bilmezdik,
Şimdi herkes zan altında kirlendik...

Ağustos ayı Arpalık güneş tepede...
Deste deste buğdaylar, kadınlar orak sallar...

Dirgen, yaba, tırmık elime battı kıymık...
Biri eşikte, biri beşikte, dibek döğer kınalı eller...
Patoz olmayı bekler harmandaki ekinler...

Sinsin ateşi yakılırdı düğünlerde...
Topal Osman, asası oynar elinde...
Cıvık helvası Arif ustanın sinisinde...
Takılar çıkmış, gelinin el işi görücüde...
Of geçmiş'te kaldı, anılar anılar....

Hayal ederim *okluca tepesinden,
KİMİM BEN...?
Ne işimiz var bu yerlerde...?
Toprak, hava, su bu eller, şimdi yabancı...
Kaybolmuşum geçmişimde,
tut elimden çıkar beni ...

Ahmet Ali Canbaz 24.11.2019

Türk'ler ve İslam kardeşliği

Bu, Necip millet İslam'ın 600 yıllık, hatta Abbasiler zamanından beri bin senedir kur'an-ı hakimin bayraktarı olarak bütün cihana karşı koymuş, kur'an ın kutsal hükümlerini tüm dünyaya abu hayat gibi sunmuştur.

Böyle muhteşem bir! Birlikteliği sağlayan ecdadımız, ırkıdan ve dilinden dolayı hiçbir topluluk veya milleti dışlamamış bağına basmıştır.

Hazreti Muhammed (s.a.v) efendimiz bu konuyla alakalı olarak. "Hiç biriniz, kendi nefsi için olmasını istediğiniz şeyi, din kardeşi içinde olsun istemedikçe iman etmiş olamaz".buyuruyor.

Balkan ve cihan harplerine muhtelif cephelerde katılan Osmanlı ordusu, çeşitli Müslüman unsurlar tarafından meydana getirilmişti. Bu ordunun ekseriyetini Türk olmayan Müslüman askerler teşkil ediyordu.

Bu gün ne oluyor bize? İçte ve dışta parçalanmışlıklar yaşıyor, bir gurup kendini bilmez, İslam düşmanı terör uzantılarının geçmişi aydınlık ve geleceği güçlü kardeşliğimizi bozmalarına seyirci kalıyoruz.

Dünya üzerinde bizden başka yüzlerce, hatta binlerce önemli ve ciddi meselelerde birlikteliği ve birliğimizi teşkil eden ikinci bir topluluğu görmek mümkün değildir. Böyle olmasına rağmen bu ayrılıkçı guruplara rağbet bağlayanları anlamakta güçlük çekiyorum. Biz, istersek kardeşler olarak demokrasi içerisinde kalarak, geçmişte olduğu gibi bugünde aramızdaki tüm meseleleri halledebiliriz.

Bir Müslüman ırkını sevebilir, ona taraftarlık yapabilir. Bunu yaparken, İslam ölçülerine göre hareket eder. Dindaşına asla zarar vermez. Bilir ki! Onların canı, malı, namusu onunda koruması altındadır. Bu yüzdendir ki tarih boyunca bu milletin sinesindeki hiçbir ırk veya milletin, burnu dahi kanamamıştır. Buna müsaadede edilmemiştir.

Bu eksikliğin giderilmesi açısından, İslam dünyasının topyekûn bir nefis muhasebesi yapması gerekmektedir. kur'an ve sünnet ışığı içerisinde, nerde, nasıl ve neden hatalar yapıldı, analizi yapma mecburiyetleri vardır. Ancak içlerindeki baskıcı rejimleri, demokrasi dışı baskıları da anlamış ve çözmüş olacaktırlar. Ayrılık tohumlarının onları tarih sayfasında güçsüz ve korumasız bir hale getirmesinin sebepleri de iyi okunmuş olacaktır.

Ya içimizdeki yarı parçamız Kürt kardeşlerimize ne demeliyiz? Türkiye'mizin her mozaiğinde onlar. Cephelerde kanlarımız ortak akmış, kabirler sarmaş dolaş ayrılmaz birer parçamız. Onları bizden ayırmaya çalışan, örf, adet ve inançlarından kopmuş, İslam dışı düşüncelerin parçala, böl politikası güden, devletlerin elinde oyuncak olan terör belası meraklılarına ne demeli?

Çare tekrar benliğimize dönmek, bu kendini bilmezlere destek vermemekle mümkün olacaktır. İstersek geçmişte olduğu gibi bu kangren olmuş yarayı keser atar yeniden, dostu güven, düşmana korku salan gücümüzü elde ederiz.

Türk milleti, yaptığı hizmetler sebebiyle İslam milletleri içerisinde ayrı bir değere sahiptir. Dünyanın neresinde Türk'ler varsa, Müslüman dırlar dır. nerde Türk topluluğu varsa Müslüman' dır.Müslümanlıktan çıkan,veya Müslüman olmayan Türkler, Türklük tende çıkmışlardır.misali Macarlar gibi.

Bu kardeşler arasına atılan, ateş, kor, terör belası hepimizin içini acıtıyor. Hidayetin, inanç birliğinin olmadığı yerde, kavgalar, gürültüler, anarşiler, intiharlar, tehditler ve katliamlar birbirini kovalar. Bir gün gelir bizi yakan ateş teröre sessiz kalan tüm dünyayı yakar. Terörden korunmanın çaresi hidayeti, kardeşliği elden bırakmadan birleşmemizden geçer

Bediüzzaman'ın. Dediği gibi! Rahmet-i ilahiden ümit kesilmez. Çünkü cenab-ı hak, bin seneden beri Kuran'ın hizmetinde istidam ettiği ve ona bayraktar temin ettiği bu vatandaşların muhteşem ordusunun ve muazzam cemaatini, muvakkat arızalarla İNŞAALLAH perişan etmez. Yine onuru ışıklandırır ve vazifesini idame ettirir.

Sonuç! Müslümanlar kardeşdir.hangi ırktan olursak olalım,ey Türkiye Müslümanları,bir devlet ve bir bayrak altında birleşelim ayrılıp parçalanmayalım..

Niçin kovdun bizi Çankırı

"Yolladın gurbete, gülersin şimdi,
Üvey evlat bildin, Çankırı bizi.
Bir lokma ekmeğin, bize yeterdi,
Niçin kovdun yurttan, Çankırı bizi"

Bizim nesillerimizde ekmeğini yiyip, suyunu içebilseydi.
Çankırı tuzundan leziz yemeklerini tadabilseydi.
Yarenlerle oturup, onlardan örf adet öğrenebilseydi.
Ah Çankırı işte o zaman, yeni nesillerimizde seni hakkıyla bilebilirdi.

Bu gün Çankırı'lılar Türkiye'nin her il hatta kasaba ve köylerine dağılmış durumdadırlar. Dünyanın değişik coğrafyalarında bile, karşınıza bir Çankırlı çıkarsa hiç şaşırmanın..

Ekmeğın parası kazanmak için, Gurbet ellerinde geçinmenin derdine düşmüş, Çankırı bizi, biz Çankırı'yı unuttur hâle gelmişiz...

Buna rağmen mayası sağlam olan hemşehrilerimiz, yerleştiğimiz yerlerde, çalıştığımız işlerde, bulunduğumuz makam ve mevkilerde, elle gösterilmiş, yüz kızartıcı suçlarda bulunmamış ve milletine hainlik yapmamış, dini bütün milliyetçi insanlar olarak nam almışlardır...

'Havası sert insanı mert' sözü Çankırı'lı için söylenmiş, onları özetleyen manalı bir sözdür..

Bir de düşünün Bizim topraklarımızda da geçmişten bu güne, bölgenin coğrafi yapısına uygun, ciddi çalışmalar, projeler yapılmış olsaydı..

Hayvancılık, tarım alanlarında, halk bilinçlendirilip eğitimler verilseydi, yine organize sanayileri kurularak fabrikalar açılmış olsaydı, genç nesiller başka diyarlara göç etmez, başka ellerde hasretlik şarkıları söylemezler di..

Bu gün manevi bir çöküntü içinde olan genç nesil, ananelerine uzak kalmaz, daha bir birine tutkun, milliyetçi nesiller yetiştirmiş olurduk..

Verilere göre en fazla gurbetçi Ankara ikinci sırada İstanbul'da ve diğer illerde yaşamaktadırlar. Buralarda her ne kadar dernek ve Federasyon çatıları altında faaliyet gösterebilselerse, yeterli değildir.

Hatta iş adamları, bürokrat, siyasetçi küçük esnaflarda çok sayıda bulunmasına rağmen, bir birbirlerinden kopuk yaşamaktadırlar..

Geçim derdinin gurbet ellere saldığı Çankırı'lılar, bir gün memleketlerine geri dönerler mi bilinmez ama, yeni yetişen nesillerinde pek te Çankırı'ya dönmeye niyetinin olmadığı da acı bir gerçek olarak içimizi sızlatmaktadır...

Çankırı'ya ait ata sözüyle yazımıza nihayet verelim vesselam..

"Severse yürekten sever, vurur yüze ifadesi.. Biz de yalan dolan olmaz, Çankırı'lıyız biz bir tanesi"...

Ahmet Ali Canbaz 12.11.2019

Başörtüsü ve şizofren'ler

Karaköy'de başörtülü kadına saldırdığı gerekçesiyle gözaltına alınıp mahkemeye sevk edilen şüpheli Semahat Y., 'halkı kin ve düşmanlığa alenen tahrik etme' suçundan tutuklandı.

Buna benzer olayları son zamanlarda Türkiye'de ve İstanbul'un değişik semtlerinde çok yaşamaya başladık. Ataşehir de yumruklu saldırı, metroda, otobüste, sözlü taciz, video çekerek İzmir'de pis kara Fatma'lar diye nara atan kişiler. Yine metroda sarıklı adamın video'sunu çekerek alay eden kişiler. "Burda sayfama almaktan haya ettiğim niceleri." Bunlar yazılı, görsel ve sosyal medyada saymakla bitmeyecek kadar çoktur.

"Başörtüsünü bahane ederek, bazı kesimler, dine ve inançlara saldırmaktadırlar."

Böyle çirkin bir saldırı mini etekli bir kadına yapılıyorsa, (Benim tepkim yine aynı olurdu) sol cenah, Laik'ler ve kemalist geçinen sözde demokrasi yanlıları, ortalığı velveleye verir, hatta hükümet yıkıp hükümetler bile kurarlardı.

Keşke böyle olaylarda, açık - kapalı şu - bu diyerek ayırım yapmadan, her çirkin olay karşısında bir olabilsek. Türkiye'nin birlikteliği ve demokrasinin geleceği adına büyük bir milat olurdu."

Keşke dememdeki gaye; bazı kanalların ve yazılı basın ve kelli felli yazarların bu olayı es geçmesini anlayabilmiş degilim.

Unutmayalım Atatürk'ün annesi Zübeyde hanım ve eşleri Latife hanım da kapalı hanımefendileri.

Yine bu ülkenin kurtuluşunda aktif rol oynayan Nene hatunlar, Kara Fatma'lar ve binlerce isimsiz kahramanlar kapalı insanlardı. Bu topraklar yalnızca birilerinin değil onların bu necip millete armağanıdır..

Benim ailem, sülalem, akrabalarım açık -kapalı hatta farklı görüşleriyle bir kimlik mozaiği oluşturmaktadırlar, hepsini seviyor, saygı duyuyorum. Türkiye olarak hepimizin ötekileştirmeden birbirinize saygı duymamız gerekmektedir.

Laik'ci kesimin bu olayların üzerinde durup tedbir alması gerekirken!

"Başörtüsüne ve dine saldıranların akıl sağlığı yerinde değil!"... Akıl hastası; "şizofreni"!..

Demelerini'de anlayabilmiş değilim; Bu hastalarada haksızlık edilmiş oluyor bence!

Başta siyasilerin, Sivil toplum kuruluşlarının ve milletimizin, birlikteliğimize yönelik, dış destekli "derin oyunlara dur" demesi gerekmektedir. Vesselam Dostlar.

Ahmet Ali Canbaz 18.11.2019

Ölmeden helalleşmek te geç kalmayın

Çünkü dünyaya baki olmadığımız gibi yaptığımız tüm müspet ve menfi hareketlerimizden de sorumluyuz.

Çalıştırdığımız işçilerimizden, verdiğimiz sözlerden, burnu kanasa vebal altında olduğumuzu asla unutmamalıyız..

Eksik yaptığımız bir şey vardır düşüncesiyle, işçinizle helalleşmek mecburiyetindediniz..

".Alın teri kurumadan karşılığını verin diyor, Peygamberimiz?"

-Çalıştığınız yerin sahibi ile helalleştiniz mi? Size verilen ücretin hakkını vermekte misiniz? Aldığınız ücreti helal ettirdiğinizden eminsiniz?

-İş arkadaşlarınızla helalleştiniz mi?

Sigaranızın dumanından bile rahatsız olmamaları için azami titizliği gösterdiniz, üzmediniz, onurlarıyla oynamadınız, asla ayaklarına basmadınız...

-Malınız mülkünüz le helalleştiniz mi?

Size emanet edilen çerçeve dışında kullanmadınız, içindeki fukara hakkını vermekte ihmal etmediniz.

-İçinde yaşadığınız şehrin halkı ile helalleştiniz mi? Şehrin havası, suyu, ağacı, çiçeği, kuşu, yolu, kaldırımını, parkı - bahçesi ve sokağı ile, başka insanların hakkına girmeden ilişki kurduğunuzdan emin misiniz?

Evinizin bacasından, aracınızın eksozundan çıkan kirli hava, kaç kişinin ciğerine doldu, böyle bir kaygınız var mı?

Evinizin çöpünü, Elinizdeki sigara izmaritini atmakla, şehir halkı ile bir hukuk ihlali ilişkisi kurduğunuz konusunda bir kaygı duyuyor musunuz? Nasıl helalleşeceksiniz "koca şehir" halkı ile?

-Fabrikanızın yanından akan nehirdeki balıklarla, fabrikanızdan çıkan zehirli atıklar oradaki balıkların canına okudu ya... Farkında mısınız?

Irmağın boyunca yaşayan tüm canlılardan, o ırmağın temiz suyundan yararlanması mümkün olan tüm insanlardan helallik istediniz mi?

-Yuvasını bozduğunuz kuşlarla, Yurdundan yuvasından ettiğiniz karınca ile hak – hukuk ilişkisi içine girebileceğiniz gibi ince bir hesap kafanızı yordu mu?

-Yönetiminiz altında bulunan insanlarla helalleşme gibi bir derde düştünüz mü?

-Ara-sıra hayat kitabına bakıyor musunuz?

Orada "kul hakkı" adına açılmış bir başlık var mı? Altında neler yazılmış?

Fi tarihinde, taş atıp ayağını kırdığın köpeğin feryadları da kaydedilmiş mi? Kırdı da bayırda dolaşırken, falancanın bahçesinden kopardığın bir elma, Falancanın evine baktın izni olmadan, Falanca hakkında, hoşlanmayacağı şey söyledin giyabında...

Alay ettin göz kaç işaretiyle...

Allah Allah, bütün bunlar o kitaba kaydedilmiş öyle mi? Kim kaydetmiş olabilir bu minik minik şeyleri, düşündün mü?

-Ne dersin, helalleşmek için daha zaman var mı?

Uyuduğunda yeniden uyanacağın konusunda kesin kanaat sahibi misin?

Ya helalleşmek zorunda olduğun insanların hala helalleşebileceğin kadar yaşayacağından emin misin?

-Otuz – kırk yıl önce hayat defterinize kaydolan "Kul hakkı"ndan kurtulabilmek için nasıl bir gayret gösterebilirsin? Bundan kırk yıl önce, sana, senin hiç farkında olduğun şekilde şöyle bir haksızlık yapmıştım. Onun için helallik diliyorum. Verdiğim zarar ne ise onu gidermeye hazırım" diyebilecek cesarete sahip misiniz?

-“Uyudun uyanmadın olacak... Kimbilir nerde, nasıl, kaç yaşında... Bu iş böyle oluyor. Ne kendi hayatına hakimsin ne başkasının hayatına... Bir gün, "Gel" diyorlar, gidiyorsun, herkes gidiyor.

Genç, yaşlı fark etmiyor... Babalar, bebeler de gidiyor. Gidilip gelinmeyen yere tertemiz gitmek, hesabı verilemeyecek dosyalarla gitmemek, savunması zor dosyaları taşımak zorunda kalmamak;

Musalla taşındaki “iyi biliriz”lerin gerçekten “iyi biliriz” olması, “Helal olsun”ların gerçekten “Helal olması...” Mesele bu... (Alıntı)

Ahmet Ali Canbaz

Zaman boşa geçiyor ve biz nereye gidiyoruz?

Zaman çok boşa geçiyor, dünyanın sahte büyüüne kendimizi kaptırmış gidiyoruz, ne değer yargımız kalmış ne de iman.

Sona gelmişiz ama farkında bile deyiliz yaşantılarımız sadece biraz kaos tek derdimiz maddiyat ve gösteriş.

Dostluklar bitmiş, çıkar ve sahte tebessümler almış yerini, gözleri ve kalpleri haram bürümüş. Attığımız her adım günaha dönüşmüş, birbirimize haram yolları hoş gösterip önerir olmuşuz.

Ama ne yazıkki her şeyin farkında olduğumuz halde hiç bir şeyin farkında deyilmemiş gibi davranıyoruz, dini duygular sadece dini terimler olmuş, nereye gidiyoruz ve gerçekten bunun için mi geldik, geliş amacımıza ne kadar uygun yaşıyoruz.?

Acaba Allah sadece dara düştüğümüzde anmak için mi var,? Yoksa isteklerimizi karşılamak için zaman zaman ona yaptığımız duygu sömürüleri için mi?

Ne zaman uyanıcağız bu sahte rüyadan, acaba uyandıığımızda çok mu geç kalmış olacağız?

Yoksa uyanmadan mı bitecek bu rüya, İçine sıkıştığımız hareket dahi edemediğimiz bu düzeni biz mi istiyoruz, yani günahın ve küfrün gönüllü askerlerimiziz.?

Ne zaman kendimiz olucaz.Yaşlanıp bizim için her şeyin artık boş olduğunu ve sonun çok yakın olduğunu hissettiğimizde mi?

Bu sizcede çok geç olmaz mı .O zaman neden bekliyoruz yoksa hala kendi kendimizi avutmamız devam mı ediyor.?

Hepimizin korkuları var.Ama asıl korkmamız gerekenden korkmuyoruz, hepimizin sevdikleri var ama asıl sevmemiz gerekeni sevmiyoruz o bize yaklaştıkça biz kaçıyoruz.

Kalbimizde kalan o yumuşaklığın tamamını söküp almadan hala şansımız varken ve başımıza bi felaket gelmeden neden af dileyip sana döndük gerçeği gördük demiyoruz.?

Yoksa yaptıklarımızdan mı utanıyoruz,Onun bizi affetmeyeceğini düşünüyoruz.?

Hayır! Emin olun o sizi ve beni bütün hatalarımıza rağmen hala çok seviyor ve bizden pişman olduğumuzu gösterecek şeyler bekliyor.

Ne kadar küçük çıkarlarımız için onu unutsakta o bizi asla bi saniye bile unutmadı ve hala bizde umudu var, ama ne yazık ki biz gene nankör olmaya devam ediyoruz.

Hayatımızı kendimiz yönettiğimizi zannedip kazandıklarımızın, aklımızın ve güzelliğimizin kendi kabiliyetimiz ve becerimiz olduğunu zannediyoruz.Bize verilen rızkın yaratana hiçbir ilgisi yokmuş gibi davranıyoruz.

Hiçbir peygamberin ve padişahın yaşamadığı lüksü yaşıyoruz, kışın ortasın da yaz meyvesi yazın ortasında kış meyvesi bulabiliyoruz, sıcak yuvalarımız, eşlerimiz, çocuklarımız var.istediğimizi istediğimiz saatte yiyip içiyoruz.Ama bunları bize sağlayana şükür bile etmiyoruz.

Ne olduda bu kadar kör ve nankör olduk, neden hayallerimizi hep dünya süslüyor, yoksa cennete ve cehenneme olan inancımızı mı kaybettik? Bize nelerin günah nelerin sevap olduğu öğretilmedi mi, ya da dünya gerçekleri unutturacak kadar tatlı mı geldi?

Ne Dersiniz...!!

Sizce artık karar vermemizin zamanı gelmedi mi....?

Sağol muhterem üstadım (D.Yücedağ)

Ahmet Ali Canbaz

Bizi nasıl bir gelecek bekliyor?

Eşrefi Mahlukat olan insan bu gün bir şeylerin esiri olmuş durumdadır. insan iki cihetle yaratılmış "madde ve mana"..

Maddi yönüyle yiyecek, içecek dünya nimetlerinden helal daire içerisinde istifade edecek şekilde yaratılmıştır..

Mana yönüyle de ruhunu doyurmak mecburiyetindedir. Biz Müslümanlar Kur'an ve sünnetin vahiy ışığı altında ancak ruhu doyurur, mutlu bahtiyar olabiliriz...

Yaratılan her şey insanın arkasından gidecek, hayvanat, nebatat, yapılan icatlar, ancak insana hizmet için hayatı idame için ve şükür için vardır..

Fakat, günümüz insanı tam aksine onların peşinden gitmektedir. dinimiz hayvana iyi davranmayı emreder, ama kedi köpeğin arkasına takılıp gitmeyi emretmez.

Bir köpek havlamadığı, at kişnemediği, kuş ötmediği zaman talihsizdir. İnsan gibi konuşmadığı bir takım becerileri olmadığı zaman talihsiz değildir. Onlarda ancak kendi ortamlarında ve yaratılış gayesine uygun yaşarlarsa, yaşamdan tat almış olabilirler.

Biz insanı ihmal eder duruma geldik, hayvanları zevkimize göre dizayn ediyor, gerçek mecrasından koparıp alıyoruz. kullanmamız gereken teknoloji icatlar gibi buluşlarında hakkını veremiyor, bizi kullanır hâle gelmelerine neden oluyoruz.

Göz, kulak, vücut, uzuvlar akıl melekeleri gibi, bize verilen bu bedeni yerli yerinde kullanma mecburiyetindeyiz..

Sabahtan akşama, akşamdan sabaha, dan - dun müzik dinleyen, durmadan parıltılı bilgisayar, telefon gibi ekranlara bakan, beyni meşgul eden, kanserojen yayan bu yaşam tarzı her şeyimizi esir edecek hale gelmiştir. Bu iki dünyamızda mahvedecektir...

Onlar bize hizmet edecekken korkarım biz onlara esir düşüp, gelecek nesil robotlaşıp tüm insani değerleri kaybedecektir. Yiyip içip sızan, gayesi olmayan makineye dönmüş bir nesil..

Günümüzde zeka eğitime çalışılıyor ve insani yönler hiç önem verilmiyor. zeki bir kafa ama vicdansız, acımasız, neme laımcı insanlar yetişiyor.

Ya da köreltişmiş bir beyin, vicdanı olmayan insan toplulukları, iyi meziyetli yüksek ahlaklı dindar insan yetiştirmek artık önemsenmez olmuş..

"İyiliği önemsemeyen mutlu olamaz, mutlu da etmez." böyle bir nesille içiçeyiz.Tabiki böylece mutsuz bir nesil yetişecektir..

Ne yaptığını bilmeyen, kiminle evleneceğini bilmeyen, sosyal olmaksızın sosyal medyada mutluluk taklidi yapan bir nesil yetişiyor..

Sürekli instagram'dan çıkmayan güzel güzel hayatlara bakıp ulan bizimkisi de hayat mı be diyen nesil yetişiyor.. Yıllarca okuyup işsiz kalan, iş bulunca da beğenmeyen veya beklediği maaşın altında çalışmak istemeyen israfçı bir kitle yetişiyor.

Anı yaşamaktansa fotoğraf çekip instagram'a atıp bakın burdayım lan, bakın mutluyum lan diyen bir kitle nasıl mutlu olabilir ?

Çocuğuyla vakit geçirmektense saatlerce cep telefonuyla oynayan bir anne - baba ne kadar mutlu olabilir? mutlu edebilir çocuğunu ?

"Teknoloji ve dini inançlardan uzaklaşmak bizi çok kötü bir noktaya getirdi."

Vurdumduymaz, cahil olduğu için kendini mutlu sanan bir nesle sahibiz. Yediğimiz içtiğimiz gıdalarda, Biyolojik olarak katkı maddeli, hormonlu, içeriği tartışılan taamlar, neslimizi hem bedenem hemde ruhen duygusuz, sevgisiz mutsuz bir hale getirmiştir...

Mutsuzdan ziyade inanılmaz egolu, hiç bir konu hakkında bilgisi olmayan ama her konuda fikri olan, saçma sapan bir nesil yetişiyor.

Bir ülkenin geleceğini mahvetmek istiyorsanız? Dini inançlarını Kur'an ve sünnet ten uzaklaştırmak, gençliği batılı eğitimin kollarına bırakmak yeterlidir...

Sağlıcakla kalın..

GELİN SİGARAYI BIRAKALIM

Her sigara ömürden çalıyor.

Dünyada her yıl 4 milyon, Türkiye’de ise 100 bin insan sigaradan hayatını kaybediyor.

Sigara kullanan kişilerin kanser nedeniyle ölüm oranı, kullanmayanlardan 15 - 25 kat daha fazla. Hatta yapılan araştırmalarda, içilen her bir sigaranın insan ömründen 12 dakika çaldığı hesaplanmıştır..

Uyuşturucuda olan tüm zararlı maddeler fazlasıyla sigarada da bulunmaktadır. Kas gevşeme, titreme, kusma, baş dönmesi, içme isteği, alışkanlık sigara içiminde de vardır.

Sigaranın zararlarına kısaca şöyle bir bakacak olursak.!

Karbon oksit! kanın dokulara sağlanmasını engeller, böylece kalp krizi, baş ağrısı, kanda pıhtılaşma, dolaşım bozuklukları yapabilir.

Kanserojen! sigara dumanının içerisinde katran kısmında bulunmaktadır. Klinik araştırmalarda tüm kanser türlerinde etkisi olduğu kesinlik kazanmıştır.

Tahriş ediciler! Solunum yollarının daralmasını sağlar. Boğaz ve ciğerleri zaman içerisinde tahriş ederek yaşam fonksiyonlarını etkiler, allerjik rahatsızlıklara da yol acar.

Nikotin! bütün organları etkiler, alışkanlık ve bağımlılık yapar. Küçük tozlarda uyarıcı, büyük tozlarda felç edicidir. Kalp ve damarları işgal eder. Sinir sistemini bozar. Nikotin solum sayısını arttırmakla birlikte yüksek tozlarda felç edici özelliği ile diğer uyuşturucu maddelerle aynıdır.

Sigara içenlerin göz sinirlerinde de bozukluklar görülür. Kısmi körlük, gece körlüğü görme alanında boşluklar oluşur. Merkezi sinir sistemlerini bozar. Baş ağrıları, uykusuzluk, el titremesi, sinirlilik, nevroz ve mizaç değişikliklerinde meydana gelir. Bunlar devrede kulak misali zararları saymakla bitmez.

Ben burada bir hekim veya doktor olmadığım için, bu konulara derinlemesine değil, uzmanların ortaya koyduğu, değişik makale, dergi ve bilimsel araştırmaları, ışığında, az, öz değiniyorum. Gayemiz okuyucu kardeşlerimin bu konularda daha bilinçli, araştırmacı olmalarına yöneliktir.

Sigara, çocuk, genç, yaşlı, herkesin rahatlıkla ulaşabildiği için, küçük yaştan itibaren, bünyeyi yavaş, yavaş alıştıranak, daha sonra bırakılması zor olduğu için, zararlı maddelere hızla sürüklenmesine sebebiyet vermektedir.

Bu nedenle bugün dünyada hızla sigara nın üzerine gidilmekte, ciddi yasaklar uygulanmaktadır.

Bizde ise bu mereti içmeyenlerin erkekliği tartışılıp, gençlerin büyüme alameti sayılırken, Amerika da bunları içenler ikinci sınıf insan sayılmakta, ciddi tedbirler, caydırıcı müeyyideler uygulanmaktadır.

Gençlerin içmesi engellenmekte, bir takım Dini, psikolojik, tıbbi, sportif faaliyetlerle vücut ve kafa yapılarındaki, istekler giderilmektedir.

Bizim elimizde tüm dünyanın hayranlıkla baktığı, hatta bazı ulvi beyinlerin tesirinde kalıp, kabüllendikleri muhteşem bir dinimiz var. Kur'an ve sünnet ışığında gençlerimizin manevî boşluğunu doldurabilirsek, bu konuyu aşmış oluruz..

Bu sayede Gençliğimiz, Avrupa'nın alkol, uyuşturucu ve intiharın eşiğindeki durumuna düşmeden, önüne geçmiş oluruz.!

Hastanelerdeki, çaresi olmayan, süründüren birçok hastalığın temelinde de bu melun içeceğin olduğunu vurgulamaktadırlar. Bütçe giderlerimizin önemli bir kısmı da bu felaketin tamir edilemez hasarlarını giderme çabaları için harcanmaktadır.

Oysa bu harcamalarla, okullar, barajlar, fabrika, eğitim, spor alanları gibi, insanımıza hizmet edecek, onu sefalet ve açlıktan kurtaracak atılımlar yapılabilir.

Bu vesileyle Devletimizin sigara kullanımına karşı aldığı tedbir ve yaptırımları takdirle karşılıyorum..

Ahmet Ali Canbaz 09.02.2020

ÜÇ AYLAR RECEP AYI ve REGAİP KANDİLİ

Recep, Şaban ve Ramazan aylarını barındıran üç aylar; bu gündelik hayatın tek düzeliğinden çıkıp, bu dönemi sosyal barışın ve huzurun bir vesilesi sayarak, karşılıklı sevgi ve hoşgörüyü karşılayacağımız, inanç ve değerlerimizi yaşamayı yaşatmayı öğrenecek ve öğreteceğimiz, hayatımıza olumlu anlamda yeni bir istikamet vereceğimiz süreç üç aylar.

Miraç ve Berat kandilleriyle Kadir gecesinin idrak edileceği üç aylar; Kameri ayların yedincisi olan Recep ile başlayan, Şaban'la devam eden ve Ramazan ile son bulan insanlığa karşı görev ve sorumluluklarımızı hatırlatan ayların toplu adı.

"Mukaddes Zaman" ya da "Kandiller Geçidi" olarak da nitelendirilen üç aylar, insanın günahlarından tövbe edip temizlenmesi için de bir fırsat. İnsanların hayatlarında adeta otokontrol sisteminin kurulmasına yardımcı olan üç aylar ve kandiller, dünyevi meşguliyetlerden sıyrılıp, insanların yaratılış gayesini düşünmesi için son derece değerli fırsatlar.

Allah c.c. Miraç, Berat kandilleri ile Kadir gecesi ve Ramazan bayramı gibi Müslümanlar için tövbe etmenin, affın, manevi arınmanın ve kendini yenilemenin habercisi olan üç ayların müjdecisi Regaip Kandili ile üç ayların ilki "Rabbimizin benim ayım" dediği af ve mağfiretin Tövbe-i Nasuh ile tövbe edenlerin üstüne yağmur gibi yağdığı Recep ayı ve Resullü Zîşan efendimiz s.a.s. hürmetine;

Er Rahman ve Er Rahim denizinde, Hamd'in zirvesinde, Âmin'lerin gölgesinde, af ve afiyet ile sizi, bizi ve cümle Müslümanları dünya ve ukba da rıza-i ilahisine ve şefaatine nail eylesin.

Hakk'a yürümüşlerimize rahmet, sağlarımıza sıhhat, af ve afiyet versin. Amin.

Ahmet Ali Canbaz 25.02.2020

Ermeni zulmü ve HOCALI soykırımı

Hocalı soykırımı Karabağ Savaşı sırasında 26 Şubat 1992 tarihinde Azerbaycan Cumhuriyetinin, Dağlık Karabağ bölgesindeki Hocalı kasabasında yaşanan ve Azeri Türk'lerinin Ermeniler tarafından toplu şekilde katledilmesi olayıdır.

“10 bin nüfuslu Hocalı’da olaylar sırasında yaklaşık 3.000 Azeri bulunmaktaydı. Saldırıda ölenler hakkında verilen resmi rakam 613 kişi olmakla birlikte, katledilen toplam Azeri sayısının 1.300 kişi olduğu söylenmektedir.

Saldırıları sırasında Hocalı’da yaşayan Ahıska Türkleri de evlerinde yakılarak öldürülmüştür. Kadın, çocuk ve yaşlılar da dahil olmak üzere siviller katledilmiştir. Katliamın ilk gecesinde sekiz aile bütün fertleriyle öldürülmüş, 700’den fazla çocuk anne ya da babasını kaybetmiştir. Yaralılar ise 1.000’in üzerindedir...

” Hocalı soykırımının yıl dönümünde, “Şehitlerimizi rahmetle anarken!
” Ermenistan’ın, Azerbaycan’ın Hocalı şehrinde, Azerbaycan Türklerine uyguladıkları vahşeti ve medeni görünen ikiyüzlü dünyanın gözü önünde uygulanan, soykırımı seyirci kalanları kınıyorum”

Soykırım sonrası cesetler üzerinde yapılan incelemelerde, cesetlerin birçoğunun yakıldığı, gözlerinin oyulduğu, başları kesildiği görülmüştür. Hamile kadınlar ve çocukların da tecavüze maruz kaldığı tespit edilmiştir.

Bu gün Ermeniler, Türklerin kendilerine soykırım uygulandığını vurgulayıp dünyayı ayağa kaldırırken, bunu yaparken de ellerinde ciddi delil, bulgu bulunmamasına rağmen, Hocalı da kendilerine yapılmasını istemedikleri mezalimi, Azeri kardeşlerimize 26 yıl önce uygulamışlardır.

Birçok konuda olduğu gibi bu mevzuda da, dünyanın ve bazı çevrelerin yalnızca 26 Şubatta bu olaya üzülmüş gibi, timsah gözyaşları dökmelerine de inanmıyorum.

Hocalı soykırımı ve benzer vahşetler, hep bizim memleketlerimizde ve topraklarımızda yaşanmaktadır. Suriye de, Arakan da, Doğu Türkistan’da, Filistin’de yaşananları ve mazlumların katledilmelerini dünya görmüyor, seyretmekle yetiniyor.

Bunun için ayrılığı bir kenara bırakıp bir ve beraber olmak mecburiyetindeyiz.

Bunun yolu, “birlik ve dirliğimizi muhafaza etmekten, Geçmişimizi, tarihimizi, bizi birbirimize bağlayan, manevi dinamikleri iyi okumaktan, ondan güç ve ilham almaktan, maddi, manevi güçlerimizi birleştirmekten geçer..

Dünyaya karşı dik durabilmemiz, birlik ve beraberliğimizi muhafaza etmemiz için, yer altı, yer üstü madenlerimizi birlikte kullanmak, savunma silahlarımızı, başka milletlere muhtaç olmadan kendimiz üretmeliyiz. Aynı zaman da ortak ordularımızı kurmak, birlikte istihbarat çalışmaları yapmak mecburiyetindeyiz.

Türk dünyası ve İslam Aleminin bir an önce uyanması, aklını başına alması ve birlikte hareket etmeleri, elzemdir. Bu birliktelik, yamyam dünyanın vahşi gidişinde dur diyecektir.

Bu mevzuda, "Türkiye deki "vatanın bölünmez bütünlüğü, mili birlikteliğimizi ilgilendiren meselelerde, sus pus olanları ve PKK /PYD/İŞİD terör savunucularını, "Hepimiz Ermeniyiz" diye ortaya çıkarları. Hocalı Soykırımı söz konusu olduğu zaman da sessizliğe gömülenleri,"

O vatan hainlerinin de kınıyorum.

Bu vesileyle, başta Hocalı soykırımında hayatını kaybeden Azerbaycan Türkleri olmak üzere, Değişik zamanlarda vatan, millet, bayrak, din namusumuz adına kaybettiğimiz Tüm zamanlardaki şehitlerimizi rahmetle anıyorum, mekanları cennet olsun .

Allah’ü Teâlâ bir daha böyle acılar göstermesin.

Ahmet Ali Canbaz 26.02.2020

Gazi Meclis'te yaşananlar bu millete yakışmamış'tır

Müslüman bir Türk'üm, Müslümanlığım benim Türk'lüğümü daha bir güzelleştiriyor. Bizdeki cevheri, iman aşkımı ortaya çıkartıyor. Kendini Müslüman bilen herkes de kardeşimizdir. Irkı dili başka olsa da canımız kanımızdır. Hatta dini başka olsa da bizde yaşam hakkı, bizde dirilme imkânı bulacaktır..

Biz değilmiydik Çanakkale de birlikte gazi şehit olan, koyun koyuna yatan. Önce İslam ümmeti olduk, sonra Osmanlı devletini benimsedik, Alevi, Sünni, gürcü, Laz, Çerkeş olarak "Cihan" harbine beraber girmedik mi?

Şu söz minarelerden, mihrap ve dergâhlardan, Mevlevihanelerden yankılanmadı mı? "Bugün ümmeti Muhammed! Din, İman, Vatan, Toprak, Namus için, düşmana karşı koyma zamanı, "Bu sözle cihan harbine birlikte koşmadık mı?

Bu söz etrafında başımızdaki kutlu insanlar, yöneticiler, Askeri erkân hep birlikte tüm olumsuzluklara karşı omuz-omuza savaşıyor son karakolumuz Anadolu topraklarını korumak, Cumhuriyeti kurmak, Şanlı al bayrağımızı dalgalandırmak adına. Ya gazi ya da şehit olacağız, diyen atalarımız, bu kutsal beldeleri biz halkımıza canları ve kanları bahasına bırakmamışlar mıydı?

Kimdi onlar? Türk Mehmet, Kürt Raşit, Alevi Ali, Çerkeş Etem, Laz Temel vs-vs şimdi ne oldu da bize böyle ayrı-gayrı olduk? Düşman ajanları dış mihraklar bizi bitirmek adına akla hayale gelmeyen her yolu denedi deniyor da.

"Biz acele ettik kışta geldik ama sizler cennet asa bir baharlarda geleceksiniz".Diyen üstat Bediüzzaman hazretleri bu günlerin müjdesini verirken de hiç ayırım yapmamıştır.

İşte Müslüman kardeşim, Müslüman âlemi yaklaşık iki, üç asırdır bir birinden kopmuşluğun başıboşluğun açısını çekmekte. Kendilerine sığınılan Amerika, Rusya, Fransa, İngiltere, Yunanistan insanımıza sefaletten parçalanmadan başka bir şey verememiştir. Coğrafyamızda bu nedenle yığınla bekleyen sorunlar, insan kıyımları, göçler ve kardeş kavgaları yaşanmaktadır.

Gaddar batılı acımasız dış güçler inancımıza olan kinleri nedeniyle ne yaparsak yapalım, bizi kabul etmeyecekleri gibi, kardeşi kardeşe kırdırma ya da devam edeceklerdir.

Bugün Irak parçalanmış, Afkanistan kan ağlıyor, Suriye kan gölü, Filistin malûm, Türk cumhuriyetleri ise bambaşka zorluklar içerisinde, güvendiğimiz dağlara hep karlar yağıyor.

Yeter artık öğleyse kendi göbeğimizi kendimiz kesmek mecburiyetindeyiz. Suriye'de de yapılanda işte budur. Başka güçlerin bizim üzerimize elbise biçmelerine müsaade etmeden, kardeşler olarak, aramızdaki sorunları artık oturup konuşup anlaşarak kendimiz çözmeliyiz. Ancak o zaman yaşam hakkımızı kazanmış, güçlenmiş ve varlığımızı ispat etmiş oluruz.

Nasıl bu Cumhuriyeti bu insanların dedeleri ataları birlikte kurabilmiş, düşmana karşı tek vücut olmuşlarsa, bugünde bu meselelerin üstesinden rahatlıkla geleceklerdir.

Bu ülke tüm değer ve kıymetleriyle hepimizin sahip çıkmak ta tüm halkımızın görevidir. Artık ötekileştirmelere, sen ben kavgalarına son verme, zaman ileriye bakma zamanıdır.

Bu gazi mecliste kimsenin kimseye belden aşağı bakma, vurma, konuşma, hakaret etme hakkı ve selahiye'ti yoktur. Zaman bir olma maddi - manevi güçlü olma zamanıdır..

"Mevlâ görelim neyler, Neylerse, güzel eyler... "

Necip Fazıl Kısakürek

Türk de secdede...

Kürt de secdede...

Acem de...

Arap da...

Hepsi, O'na yakınlık derdinde.

Secde ettiğimiz Rabbimiz karşısında hepimiz eşitiz, biriz, kardeşiz...

Övündüklerimiz bize ait değil...

Üstünlüklerimiz ırkımızdan değil...

Tenimizin rengi bizim tercihimiz değil...

Milletimiz üstünlük ya da aşağılık sebebi değil...

Hepimiz Âdem'in (a.s) çocuklarıyız ve hepimiz topraktanız...

Biz ırkçılığa karşı secdedeyiz, sizi de bekleriz...

Ahmet Ali Canbaz

Ölüm gelmeden HELALLEŞELİM

KORONA VİRÜS hayatımıza girdikten sonra, dünyanın gidişatı değişti. Bundan sonra hiç bir şey eskisi gibi olmayacak tır.

HELALLEŞME'NİN musibetleri gidereceğine dair pek çok tavsiyeler vardır. Gelin dostlar bu musibetleri yenmek için, herkesle ve her şeyle helalleşelim. Çünkü dünyaya baki olmadığımız gibi, yaptığımız tüm müspet ve menfi hareketlerimizden de sorumluyuz..

"Kimin üzerinde din kardeşinin ırzı, namusu veya malıyla ilgili bir zulüm varsa altın ve gümüşün bulunmayacağı kıyamet günü gelmeden evvel o kimseyle helallaşsin"(Buhari, Mezalim,10;Rikak,48)

Çalıştırdığımız işçilerimizden, verdiğimiz sözlerden, eksik yaptığımız şeyler vardır düşüncesiyle, işçilerimizle helalleşmek mecburiyetindeyiz. Çalıştığımız yerin sahibi ile helalleştik mi? Aldığımız ücreti helal ettirdiğimizden eminmiyiz? İş arkadaşlarımızla helalleştik mi? Sigaramızın dumanından bile rahatsız olmamaları için ve onurlarıyla oynamadığımızı eminmiyiz?...

Malımız mülkümüz le helalleştik mi? Bize emanet edilen malın icindeki "zekat, sadaka" ve fukaranın hakkını verdik mi ?

İçinde yaşadığınız şehrin halkı ile Şehrin havası, suyu, ağacı, çiçeği, kuşu, yolu, kaldırımını, parkı, bahçesi ve sokağını hor kullandık zarar verdik, tüm bunlarla helalleştikmi ?

Evimizin bacasından, aracımızın eksozundan çıkan kirli hava, kim bilir kaç kişinin ciğerine doldu. Evimizin çöpünü, Elimizdeki sigara izmaritini atmakla, şehir halkına zarar verdik! Nasıl helalleşeceğiz "kocaman bir şehir" halkı ile, hiç düşündük mü?

Ara-sıra hayat kitabına bakıyor muyuz? Orada "kul hakkı" adına açılmış kocaman bir başlık var.. Altında kul hakkına ait neler yazılmış?

Fi tarihinde, taş atıp ayağını kırdığımız kedi, köpeğin feryadları, Kırdı bayırda dolaşırken, başkasının bahçesinden izinsiz kopardığımız bir elma bile kaydedilmiş.

Gayri ihtiyari de olsa başkalarının evine, damına baktık, onların izni olmadan, veya soru işaretleri bıraktık, kafalarında. Belkide bilerek bilmeyerek haklarında hoşlanmayacakları, araştırmadan gıyap'larında hoş olmayan şeyler söyledik, veya Alay ettik, göz kaç işaretiyle...

Allah Allah, bütün bunlar o kitaba kaydedilmiş öyle mi? Bireyler olarak hiç birimiz nefis muhasebemizi yaptık mı? Kim kaydetmiş olabilir bu minik minik şeyleri, hiç düşündük mü?

"Ne dersiniz, helalleşmek için daha çok zamanımız var mı"?

Uyuduğumuzda yeniden uyanacağımız konusunda kesin kanaat sahibi miyiz?

Ya helalleşmek zorunda olduğumuz insanların hala helalleşebileceğimiz kadar yaşayacağından emin miyiz?

Neylersin ölüm herkesin başında
Uyudun uyanamadın olacak.
Kimbilir nerde, nasıl kaç yaşında
Bir namazlık saltanatın olacak,
Taht misali o musalla taşında.

Bir gün, "Gel" diyorlar, gidiyorsun, herkes gidiyor. Genç, yaşlı fark etmiyor... Babalar, bebeler de gidiyor. Gidilip gelinmeyen yere tertemiz gitmek, hesabı verilemeyecek dosyalarla gitmemek istemiyorsak? savunması zor dosyaları ahirete taşımak zorunda kalmayalım.

"Helalleşme, öteki dünyadaki iflastan kurtulmak için, bu dünyada insanlardan haklarını helal etmelerini dileme ve böylece borçtan kurtulma yoludur."

Unutmayalım bu dünyada hepimizin suçu, günahları ve kul hakları vardır. Affedersek bizde affediliriz. Cenab-ı Allah (cc) belâ ve musibetler başımıza gelmeden önce günahlarımıza tövbe etmeyi, halimizi düzeltmeyi, emir ve yasakları istikametinde yaşamayı;

Musalla taşındaki "iyi biliriz"lerin gerçekten "iyi biliriz" olması, "Helal olsun"ların gerçekten "Helal olması..." Mesele bu...

Hakkınızı helal edin.

Beraat kandili

Beraat, Bir kurtuluşa ermenin yeniden, kararlı, azimli, tövbeakar bir ruhun tüm maddi baskı ve ağırlıklarından kurtulup, ruhun şahlanışının adıdır.

Hakiki kul olma, kulluğun gerektirdiği bağlılık, samimiyet, ısrar, sabır ve sebatla hakkın kapısının tokmağını durmadan çalma, içten yakarışlarla toplu yağmur yüklü bulutları, göz yaşına dönüştürüp, bam teline dokunmanın adıdır BERAT.

Sana günahlarımdan başka bir şey getiremedim, samimiyim, pişmanım kararlılığını sergileyip, tozlu halılara yüzü sürüp, küçüklüğümüzü idrak ederek,Rabbın büyüklüğü karşısında iki büklüm olmanın adıdır. BERAT...

Kırık gönüllerin, paramparça olmuş hissiyatın, yeniden dirilişi adına sahibine teslim olmanın adıdır, BERAT.

Senden kalplerimize ışık, iradelerimize güç, düşüncelerimize istikamet, niyetlerimize de hulus, bizim kendimize gelmemiz için musallat ettiğin "Korona virüs" tende kurtuluş istiyoruz. Bizleri iç dünyamızla yeniden inşa ederek, ruhlarımızı ahsen-i takvîm sırrına mazhar eyle. Ey yüceler yücesi!

Bize çeki düzen vermek, unuttuğumuz değerleri hatırlatmak ve bizi imtihan etmek için, Ülkemizi, Ümmeti Muhammedi ve tüm insanlığı etkisi altına alan görünmez askerlerin, "Korona Virüs" sıkıntılarında bu gece hürmetine bizi kurtar Ya Rabbi..

Ülkemizi karıştırmak isteyen, sisli havalardan nemalanan, içte ve dıştaki terör kurucularını, bu insanlık dışı mahlukları da sen, bu gece hürmetine perişan eyle Ya Rabbi..

Devletimizi ilelebet payidar eyle. Bizi yönetenlere güç kuvvet ve kolaylıklar ver. Tüm zamanlardaki Şehitlerimize ve Sağlık çalışanlarından vefat eden Müslümanlara rahmetinle muamele et mekanları cennet olsun inşallah. Ya Rabbi..

Ahmet Ali CANBAZ 04.04.2020

Korona - Köylerimiz ve yeni nesil

Kanlıca Mahallesi eskiden köydü, Çankırı vilayetinin orta kazasına bağlıdır. Köyün içerisinden geçen yol yuva, kısac, Dodurga Bayındır, orta Bayındır köylerine doğru uzar gider. Şimdi eski kerpiç köy evlerinin yerlerini, betonarme binalar almış durumda.

'Korona 19' Tatil anlayışımızı, yeme içme gibi birçok zevklerimiz de değiştirmeye başladı. Şimdilerde bütün hastalıklara karşı doğala dönmeye başladık. Ah o eski zamanlardaki annelerimizin kül çöreği olsaydı, üzerine de hakiki tereyağı sürüp, yanında da yağık ayrıyla beraber yeseydik. Ne kolesterol ne şeker nede tansiyon kalırdı...

O zamanlar her evin bir bahçesi bu bahçede az çok yeşillikler marul, salatalık, sağan, patates gibi daha pek çok şeyler yetişir, Tavuk, ördek, kaz, hindi azda olsa her evde bulunur, yokluklara kıtlıklara rağmen insanlar hormonsuz, hilesiz bunlardan istifade ederlerdi.

Köyün 40-50 sene öncesine kadar suyla dönen taşlı iki un değirmeni vardı.'Hasanğil'in değirmeni köyün bir ucunda, yer altı denilen yerdeydi. Diğeri yukarı bostanlıklarda, 'paşağil'lerin değirmeni.

1970 li yıllarda at, eşsek, kağrı arabalarına ve tek tük pat pat traktörlere, buğday çuvallarını yükleyip, öğütmek için bu değirmenlere gelirlerdi. Hatta uzak köylerden bile gelenler olur, gelenler köy odalarında misafir edilirdi. Şimdilerde ise bu değirmenlerin yerinde yeller esmekte, bu değirmenleri döndüren sularda, güldürcek barajını beslemektedir.

Bu su değirmenlerindeki buğdayların unu esmer olurdu. Dolayısıyla tamamen doğal olduğu için lezzeti de bir başka olur. Sindirimi rahat, kilo yapmazdı. Vücudumuzun tüm organlarına faydalıdır. Ama varlığında pekte kadri kıymetini bilmediğimiz bu ekmekleri şehir fırınlarında fellik - fellik arar olduk.

Büyük şehirlere göç verilmesi ve teknolojinin gelişmesiyle de çocuklarımız köylerden koptu, hatta örf adet ve eski yaşam tarzımızı da unuttular. Şehirleşen çocuklarımızın sinema, tiyatro spor anlayışı ve şehir kültürüne bağlı olarak eğitim anlayışlarına göre de köylere olan ilgilerini azaltmıştır.

Büyük babalar, dedelerin, Amca, dayı akrabaların göç etmeleri, vefatları, gençlerin tahsil meslek ve evliliklerine bağlı olarak köylerimiz ihtiyarlar mahallesine ve terk edilmiş yerlere dönmüştür. Eskiden çocuklar anne-babalarına göre hareket ederlerdi, şimdi ebeveyn bizler çocukların peşinden gider duruma geldik.

Çocukluğumda yarım yamalak yaşadığım, gördüğüm köy hayatını çok arzuluyorum, şiir, makale ve sosyal paylaşım sitelerinde bu konuları karınca karınca yazmaya çalışıyorum. Sila-i Rahim'i çocuklarımıza anlatamadığımız ve köylerimizi sevdiremediğimiz içinde, kendimi ve benim gibi olanları suçluyorum.

Şu "korona pandemi" dönemlerinde yine köylere, yeşile, sakin yerlere rağbet arttı. Yarınlara ne getireceğini bilemeyiz. Her gencin ayağı yeşile değmeli, eline diken Batmanlı, az çok hayvancılık, çiftçilik gibi şeyler konusunda bilgilendirilmelidirler.

Görselde olsa köylerimizde değirmenler, dibek taşları, at, öküz arabaları, yaba, dirgen, düven, öndere, anazut, tırpan, orak, hak, mucur gibi geçmişi anlatan şeyler sergilenmeli, anlatılmalıdır. Milli eğitim küçük yaşlardan itibaren bu konularla alakalı nesillerimizi yetiştirmelidir.

Bugün birkaç üniversite bitirmiş kelli felli insanlarımızın, gençlerimizin, Horoz mu - tavuk mu yumurtlar ? Sorusuna horoz cevabını verdiklerini, buzağının hangi hayvanın yavrusu olduğunu bilmediklerini, yediği ekmeğe, tarihine, özüne ne kadar yabancı olduklarını ne yazık ki şaşkınlıkla izliyor, üzüyoruz.

Korkarım ilerde hazıra ,tembelliğe, zevki sefaya düşkün, köyüne, özüne uzak yetişen bu nesil, köy yollarını unutmakla kalmayacak, mezarlarımızda bize, bir Fatiha'yı da çok görecek veya sosyal medya üzerinden göndereceklerdir. Maalesef sorumlusu biziz...

Ahmet Ali Canbaz 11.08.2020

KORONA TEDBİRLİ SILA-İ RAHİM

Bu sene "Sıla-i Rahim" yapalım mı, yapmayalım mı derken, hanımla kararı verdik, düştük bir cuma akşamı, Çankırı yollarına..

Ve sabah namazını müteakip, dayandık köyümüzün baba yadigarı, anılarımızın menşei, çocukluğumun unutulmaz anılarının olduğu, dar fakat huzurlu mekanlara.

Eski tadı olmasada, herşeyin bizi terk edip gittiği, anıların bir bir gözümüzün önüne serildiği bu diyarlarda, derin derin ciğerlerimize, oksijen yüklü havayı çekme imkanını elde etmiş olduk.

Her tarafta son model arabalar ve devasa betonarme binalar yükselmekte, Toki ve halkımızın yaptığı yeni betonarme binalar, insanlar arasında da mesafe koymuş durumda. Sırça köşkler, eski tatlı samimi köy havasını gölgelemiş, insanımızda garip bir soğukluk ve ego sezilmekte. Her şeye inat güneş aynı güzellikte, hava aynı doğallıkta, hiç değişmeden bizi karşılamakta..

Çankırı ilinin Orta kazasına bağlı bu mahalleye "KANLICA" ismi verilmiş. Eskiden havanın nemsiz ve kuru olması nedeniyle, kesilen etler güneşte kurutulurken, "KANLI - CANLI" kurtlanmadan kurutulur, yemeklerde kullanılırmış. İsmi burdan aldığı söylenmektedir. (Aynı görüş istanbuldaki kanlıca içinde söylenir.) Hava kirliliğinin sıfır olduğu, nemsiz, yerlerinden bir yerdin..

Kanlıca'nın halkı yazlarını burda geçirmek için, meraklıları ve müdavimleri betonarme evler yaparak, eski güzelliği kalmasa da, gençlere inat yaşlı halkımız buralardan kopmamaya çalışmaktadırlar.

Ziyaretlere önce rahmetlik Anne,Baba ve tüm ölmüşlerimizin kabirlerini ziyaret ederek başladık. Hem hüznlendik hemde manen huzura gark olduk.

Rahmetlik Hacı Ali Erdoğan hocamızı, Çocukluk arkadaşım; Şehit Ali Uncu kardeşimi, Akralar, Köylülerim, Dost, Akran, Genç, İhtiyar, eski, yeni, hemen hemen tüm kabirleri dolaşmaya çalışıp, isimleriyle zikredip, Yasini şerif ve dualar okumak nasip oldu. Seyfettin Çavuş ve Mesut Çavuş, iki imanı kâvi güzel insanı kaybetmenin acısını da yaşadık. Vefat edenleri Rahmetle anarken, mezarlıklarda unutulmaya yüz tutmuş, mezar taşlarına içimiz burkularak baktık.

Osman dede türbesini de unutmadık. Manevî havasını teneffüs edip, Ümmeti Muhammed ve milletimizin selameti için bol bol dualar ettik inşallah..

Dünyada dua kaynağımız, büyüklerimiz, Kayın baba, Kayın valide,Teyzeler ve yaşlı büyüklerimizin duasını "pandemi" nedeniyle uzak mesafeden aldık.

"Çerkeş vuslat haber" sahibi yazar, düşünür, gazeteci, Kıymetli kardeşim; Turan Demir beyefendi, işlerinin sıkışıklığı döneminde bize vakit ayırdı. Çerkeş kazasını bu dönem maddi, manevî çok değişmiş ve güzelleşmiş gördüm. Belediye başkanı ve emeği geçenleri kutlamak lazım.. Uzun zamandır burada olan daha pek çok dostlarımızı, "mesafeli ve tedbirli" olarak görme imkanı bulduk..

Bu arada, içerden dışardan arayan dostlar, hemşehriler sağolsunlar eksik olmadılar. Davetler, hal hatır sormalar, "KORONA PANDEMİ" nedeniyle buradaki bütün zamanımızı, "MASKE - MESAFE - TEMİZLİK" kurallarına dikkat ederek devam ettirdik.

Mini balkonum dinlenmek için en kıymetli yerlerden birisiydi. Çoğu zamanımı burda, yazılarımı yazma, dinlenme, telefon konuşmalarına ve tefekküre ayırdım..

Şabanözü; Muzaffer Coşkun, Oktay Kahyaoğlu, Çorum; Uğur Kaya, Amasya; Celal Ertekin, Trabzon; İsmail Karayavuz, Ankara; M.Ali Kul, Celal Demirez, daha pek çok dostların çağrı ve nazik davetlerine ve tüm Kıymetli dostlarıma teşekkür ederim.

Zaman kısalığı ve pandemi nedeniyle, bu sene Ilgaz dağları, Orta peri bacaları, Kaya mezarları gibi, yer altı yer üstü bâkir, pek çok turistik yerleri gezme, görme imkanı bulamadık, Seneye bıraktık..

Çankırı Tuz mağarasında, tünelleri görme ve astıma iyi geldiği bilinen havasını soluma alma imkanı da bulduk. "Tuz mağarasındaki olumsuzluklarla alakalı ileriki günlerde bir yazı kaleme almayı düşünüyorum inşallah" ..

Köy imamımız Osman Yılmaz hocamızın Kur'an ve sünnet ışığında, Fıkıh eksenli derin sohbetlerinden de istifade etme imkanını yakaladık.

Tabi ki Devrez çayı etrafında volta atmadan olmazdı. Köprü başı Köftecisi İdris Aygün beyin, semaver çayıyla yorgunluk atmış olduk.

Bu ziyaretimde köy içi sokak ve caddelerini de dolaşmaya çalıştım. Harabe evler, unutulmuş aileler, başka diyarlara mecburen göç etmiş veya küsüp gitmiş haneler, içimi burktu..

Yer altı çay boyu yürüyüş yaparken, Halit Karakılıç üstadın duasını aldık. Çay üstünden geçerken, Salih Mumcu Hollanda da ikamet eden mübarekle, yaptığımız, memleket özlemi sohbetlerini hatırladım.

Velhasıl; Köyümüze, geçmişinize, özünüze kovulsanız, dövülmeniz, eviniz parkımız işgal edilmiş olsada, her ne yaşanmışsa yaşanmış olsun, sakın buralara küsmeyin. Birkaç gün dahi olsa, mutlaka "Sıla-i Rahim" yapın, Kıymetli dostlarım...

Ahmet Ali Canbaz 04.09.2020

Asrın dertlerinin devası Efendimiz

“Seni Alemlere rahmet olarak gönderdik”. Diyen Rabbimiz, kainatı onun kutlu yüzü suyu hürmetine yaratmıştır. Daha peygamberlik nuru verilmeden önce bile, dost, düşman ittifakla kabul ettikleri, emin insan, örnek şahsiyet Rasûlullah Efendimizi tanımak mecburiyetindeyiz.

Geçmiş ve gelecek adına, dünya ve insanlığın maddi, manevi karşılaşacağı her olay ve hadiseyi bir televizyon aynasında seyrediyormuşçasına, bir-bir haber veren ve verdikleri aynen gerçekleşen bu yüce kameti tanımak ve tanıtmak mecburiyetindeyiz.

Kendisi veya dünyası için çıkar peşinde olmayan, elinin tersiyle önüne serilmek istenen her teklifi reddeden, “Bir elime güneşi bir elime ayı koysanız ben bu davadan vaz geçecek değilim” diyen. Yalnız ve yalnızca ümmetini düşünen ve “ümmeti- ümmeti” diye inleyen bu kurtarıcıyı iyi anlamak mecburiyetindeyiz.

Üst üste yığılan meselelerin, dertlerin diz boyu olduğu felaket ve fenalıkların kol gezdiği, labirentli çıkmaz yollarda, insanımızın avare- avare dolaştığı bu asrımızda, ona ne kadar muhtaç olduğumuzu iyi bilmek mecburiyetindeyiz.

Bir batılı'nın dediği gibi, aşılması imkansız içinden çıkılması mümkün olmayan asrımızın müşkülâtlarını, halledecek, tere yağından kıl çeken inceliğinde çözebilen Hz Muhammed (S.A.S) Efendimize ne kadar muhtacız. Dediği bu Nebi'yi iyi analiz etmek mecburiyetindeyiz.

O, döneminde bir avuç kutlu insanla imkânsız başardı. Dünyanın en güçlü ordularını dize getirdi. Adaleti tahtına oturttu. Olmaz, onulmaz bedevi denilen Hz Vahşi misali insanların Sahabe mertebelerine yükselmesine vesile oldu.

Başlarında değirmen taşları gibi taşlar döndürüldü. O mübarek insanlar insanlık dışı her türlü akla hayale gelmeyen iftira, acı, ıstırap, entrika gibi baskılara maruz bırakıldılar. Ama onlar yılmadı ve de PEYGAMBER'LERİNİ yarı yolda bırakmadılar. ALLAH' tan başka beklentileri yoktu. ALLAH (CC) ü bize yeter dediler ve o yüce mertebeye erdiler.

İnsanlık onun nurlu davası sayesinde gerçek yerini buldu. Kadınların insan olup olmadığı tartışılan o zamanın dünyasında, insanların bir meta gibi satıldığı çağda, “Cennet anaların ayağı altında” diyerek, ona en büyük payeyi vererek, tüm insanlık dışı tapuları yıkıyordu.

Ümmi denilen Resûl, adeta Fen, Fizik, Matematik, astronomi diliyle konuşuyor, verdiği şifreler tavsiye ettiği metotlar sayesinde yeraltı ve yerüstü bütün cihanın kapıları açılıp, insanlığın emrine sunuluyordu. İnsanlık, “Saadet asrı'nın” parlayan kutup yıldızları sayesinde, gelecek adına kurtuluş reçetesini onlardan öğreniyordu.

HZ Ömer'e hitaben, “Ya Ömer istemez misin? Dünya onların olsun, Ahiret bize yeter!” Diyordu. Çünkü onun dünya nimetleri ve makamları konusunda bir beklentisi yoktu. Tek düşüncesi Rabi'min hoşnutluğu ve “ümmetinin İmanını” saadeti selamette görmektir.

Dünya presler, ikiyüzlü riyakârlar, içi, dışı kararmış maskara münafıkların bunu düşünecek ne kapasiteleri vardı, Ne de o konuda bir istekleri. Onların varsa yoksa tek düşünceleri, nefsanî arzu ve zevkleri idi. Diğer insanlar onların umurunda bile değildi.

O kutlu insanın gelmesiyle dünyamız nurlandı. Ufuklarda nazenin çiçekler açtı. Sineler karanlıklardan ve zülümatlardan kurtuldu. İç sıkıntılara, aile içi şiddetlere, sevgisizliğe, yönetimlerdeki dengesizliklere, ağlayan ve ağlatılan mazlumlara, abu hayat yaşam hakkını onlara sunan, dert insanı çare olmaya geldi.

Bugünkü dertlerimizin Derman'ı da sende, İnleyen ümmetinin birbirine düşman edilmiş, paramparça müslümanların kurtuluş reçete'side sende “Ya Rasulallah”

Dünyanın dört bir yanında dağınık, paramparça yaşayan, ezilip kakılan, çocuklarının üzerine bombalar yağdırılan, adeta feryatları semayı delen bu asrın insanların da sana ihtiyaçları var, halimizi gör, “Ya Rasulallah”

Halimize derman, gözlerimizde ferman sensin, gelecek neslimizin imdadına yetiş, bizi tekrar dirilişe sevk eden sahabe'î ikramı dirilttiğin gibi, o kutlu dirilişin lütfunu, Rabbimizden bizim içinde iste “Ya Rasulallah”

Kafalarımız karışık hallerimiz dağınık, on beş asır uzak yollardan geliyoruz. Yorgun, bitkin biçareleriz. Hangisine gireceğimizi bilemedik hak ve hakikat zannettiğimiz bu yollarda ısrarla yürüyoruz, bize tekrar tercüman ol “Ya Rasûlullah”

Biz kışta geldik gidiyoruz, sizler cennet asa baharlarda geleceksiniz diyen üstat Bediüzzaman gibi, bu dağınık halimize rağmen ümit varız. “RABBİM” bizi sana mahcup etmesin “Ya Rasûlullah”

Yüce Rabbi'm bu Mevlit kandili hürmetine, senin hatırına, şu İslam dünyasının içler acısı haline derman olsun. Cümle

Müslümanlara, kemal-i iman üzere yaşamayı ve o iman üzere huzuruna varma saadetini bahşetmesini niyaz ediyoruz.

Mübarek Mevlid kandilinizi kutlar, hayırlara vesile olmasını Rabb'im den temenni ederim.

Ahmet Ali Canbaz 27.10.2020

İzmir Depremi ve ALLAH'U EKBER

Ülke ve müslümanlar olarak İnsani, vicdani ve dini değerlerimizi kaybettiğimiz, sabır, vefa, saygı ve sevginin bittiği bir dönemdeyiz.

Medyada her gün akla hayale gelmedik olaylara şahit oluyoruz. Hayvanların bile birbirine yapmadığı vahşetleri bu gün biz insanlar birbirimize yaşıyoruz.

İşte böyle bir zaman diliminde yaşarken, bize insanlığımızı hatırlatacak maneviyat yüklü bu insanlar, İzmir depreminde karşımıza çıkıverdiler. Canla başla gece, gündüz, soğuk, sıcak demeden, ailelerinden, rahat yataklarından uzak bir can kurtarabilme azmi içerisinde, yıkık binaların altına girerek, enkaz altında canları pahasına canlarımızı kurtarma yarışına girdiler.

Evet! Depremler konusunda iktidar, muhalefet, belediyeler hatta biz insanlar olarak sınıfta kalmaya devam ediyoruz. İktidarın elinde bir takım imkânlar varken acil radikal tedbirler almalıdır. Muhalefet elle tutulur projeler üretmeli halkla paylaşmalı, kendi belediyelerinde de öncülük yapmalıdır. Biz halk olarak daha fazla kazanma hırsından kurutulup bu işin erbaplarıyla Elele vermeliyiz. "Zaman sen, ben davası değil, çözüm üretme zamandır."

İstanbul'dada 1999 öncesi plansız, projesiz, deniz kumuyla yapılmış, demirden, çimento dan çalınmış, beton yeterince sulanmamış, yığınla Koop ve özel binalar bulunmaktadır. Bu konuda halkımız mağdur edilmeden, geç olmadan, dertlerine çareler üretilmelidir..

Allah vermesin yarın İstanbul'da bir takım bilim adamlarının söylediği gibi, 7 üzeri depremler olursa! Taş üstünde taş kalmayacaktır, yıllarca kendimize maddi manevi gelemeyiz. Yol yakinken "Devlet Millet" aklımızı başımıza almamız gerekiyor..

Bizim halkımız bütün kaynaklarıyla dini, Dili, Irkı ne olursa olsun, acılar karşısında birlikte olmayı bilmişlerdir. Camiler, yurtlar, okullar, otel, pansiyon ve lokantaların, depremzedelere ücretsiz olarak kapılarını açtıkları bir dönemde!

"Bazı Kelli felli adamlar, büyük beyinler, yazar, çizerler ne acı'ki! böyle durumlarda ortaya çıkıp, acıları sarma, fikir üretme yerine, hep havayı bulandırıp kaos ortamı yaşatmakla meşgul olmaktadır."

Yıkıntılar altındaki İnci'nin 'Abla elimi tutar mısın?' feryadına tüm sevgisiyle karşılık veren ve ona elini tüm kalbiyle uzatan Edanur Doğan'ın bu insanî tavrı İnci'ye hayat kattığı gibi, topluma da unuttuğumuz değerlerimizi hatırlatmıştır.

Yaşanan depremden 65 saat sonra Elif bebek kurtarıldı, çok sevindik...

Umutların tükenmeğe başladığı anda 91.saatte Ayda bebekle sevincimiz katlandı...

Müslüman bir ülkede gayet normal olarak bu muzicelere canlı tanıklık eden yigitlerden birileri "ALLAH'U EKBER" diyor kendinden geçiyor, müslüman mahallesinde bu tekbir den rahatsız olan densiz beyinleri anlatmakta zorluk çekiyorum.

Oysa Türkiye 'ALLAH'U EKBER" sesleriyle savaşılarak can verilerek kurtarılan bir Vatandır! Bu vatan toprakları günde 5 vakit "ALLAH'U EKBER" sesleriyle yaşanan bir Ülkedir!

Soğuk beton enkazlar altında günlerce aç susuz AYDA bebeği hayatta tutan, ona nefes can olan, susuzluğunu gideren, onun masum bedenini koruyan kudretin adıdır. "ALLAH'U EKBER"

Ey ülkesine, insanlarına, dinine yabancı zevat! Fırsat buldukça saldırmaya bahane aradığınız bu milletin, insanların yakasından düşün artık. Çatlasanız Patlasanız'da Bu tekbirler hiç susmayacaktır!

Bu münasebetle İzmir'de yaşanan depremden hayatlarını kaybedenlere Allah'tan rahmet, yaralı olan kardeşlerimize acil şifalar diliyor, depremzedelerin yardımına koşan tüm görevlilere ve gönüllülere en kalbî şükranlarımı sunuyorum.

Umarım ki, ülke olarak yaşananlardan ders çıkarırız...

Ahmet Ali Canbaz 05.11.2020

Eyyy Makron! Eyyy Fransa!

Fransa'nın "ezik Cumhurbaşkanı Makron" Cumhurbaşkanı'mız nezdinde Türk devletini ve Müslümanları hedef almış durumda.

Fransa'da "Macron," Hollanda'da "Geert Wilders" İslam ve peygamber düşmanları. Son derece küstah ve provoke edici, Peygamberimiz Hz. Muhammed'e hakaret içeren karikatürler yayınlamaktalar ve Müslümanları karalayıcı söylemlerle yine Müslümanları hedef almış durumdadır.

Fransa içerisinde ticaret erbabı, memur, işçi, öğrenci, genç, ihtiyar çifte vatandaşlık almış yığınla Müslüman lar var... Bu provoke edişleri fırsat bilen kötü niyetli teröristler, ajanlar "müslümanları zan" altında bırakacak terör faaliyetleri içerisinde olabilirler.

Eyyy Makron; Sen hangi akla kulluk edip te terörle, vahşetle alakası olmayan milyonlarca masum müslüman vatandaşın hepsine peşin terörist damgası vurursun, terörist muamelesi yaparsın? İslam peygamberi ve dinine ne hakla dil uzatırsın?

Adama sormazlar mı, kendin bu kararı alırken hepsi müslüman olan Ortadoğu ülkelerinde sen neler yaptın, hala neler arıyorsun?

Ey Fransa, 1524'te başlattığınız sömürgecilik faaliyetleriyle Afrika'nın batısında ve kuzeyinde 20'den fazla ülkede hakimiyet kurdunuz. Afrika'nın yüzde 35'i, 300 yıl boyunca eyy Fransa sizin kontrolünüzde kaldı.

Senegal, Fildişi Sahili ve Benin gibi ülkeleri o yıllarda Fransa'nın köle ticaret merkezleri olarak kullanıldınız ve bölgedeki tüm kaynakları sömürdünüz.

Cezayir de, 1945'ten 1968'e kadar süren toplu saldırılar, soykırım yaptınız. Çok sayıda insan işkence ve kötü muameleden geçmiştir. Siz Fransız lar Setif ve Guelma'da 45 bin Cezayirliyi Öldürüp, katliam yaptınız.

Eyyy Makron!

"Mısır ve Suudi Arabistan" "kiralık" liderleriyle nasıl bir ilişki içindesin?.

Radikal kollarn "Irak'ta, Afganistan'da" buralarda ne işin var?.

"Suriye'de, Libya'da" terör örgütleriyle ne haltlar karıştırıyorsun?

Hem de turist olarak değil, mülteci olarak değil, ticaret erbabı, bilim adamı gibi masumane bir sıfatla değil, "işgalci", "bozguncu", "külhanbeyi", "fitneci", "derebeyi"... sıfatıyla ne arıyorsun buralarda?

Türkiye'nin iç meselelerine karışmak senin ne haddine?

Müslümanlara dünyayı dar ediyor, her türlü radikal teröristleri Yıllardır kucağında besliyorsun, Sonrada Türkiye gibi bir ülkeyi ve Müslümanları terörist ilan ediyorsun.

Eyyy Makron! Biz senin göbek ağrını çok iyi biliyoruz.

1- Türkiye! Türki cumhuriyetleri, Afrika ve bazı Arap ülkelerinde, hatta dünyada yıldızı parlayan bir ülke. Türkiye'nin stratejik hamleleri Fransa'yı, Suriye'de saf dışı bıraktı, Libya'da encamı okunmuyor, Irak'ta hiçbir etkinliği bulunmuyor, Tunus'ta istediğini alamadı. Macron'un hem ülkesinde hem de dünyada imajı yerle bir olmuş durumda.

Savunma sanayii, Akdeniz, Karadeniz, mavi vatan Kıbrıs, Azerbaycan, Suriye, Libya'da Türkiye söz sahibi. Makron! Bu çıkışlarıyla Cumhurbaşkanı'mız üzerinden Türkiye'nin yükselişini kırmak, Cumhurbaşkanı'mızın önünü kesmek. Kendince böylece dünyada oluşacak boşluğu doldurarak, kan emmeye devam etmek istiyor.

2- Seçim arifesinde Fransa'da hızla oy ve prestij kaybeden Makron; Türkiye'ye kabuğunu kırma, özüne dönme diyor, yoksa; islamofobi üzerinden "Radikal örgütleri" harekete geçirerek Fransa içinde ve dışarda faili meçhuller, terör faaliyetleri, kaos ortamı meydana getirilerek Türkiye ve Müslümanlara suç isnat ederek, böylece gözdağı vermek istiyor.

Türk'ler ve müslüman topluluklar her nerede olursanız olun, bu oyun ve kışkırtıcı söylemlere sakın ha alet olmayın..

Eyyy Makron! Osmanlı tokadını yemek istemiyorsan, aklını başına al...

Ahmet Ali Canbaz 09.11.2020

